

Diagram
V.3 No. 1,2
Jan Feb 1910

XL
R673m211, N28
N3E 3-1,2

182140
182140

Registered No. M. 2330.

"SIDDHANTHAM"

Vol. 3—No's. 1 & 2.

உ
செய்யம்
திருச்சிற்றம்பலம்

OFFICE OF
19 FEB 1930

சீக்தாந்தம்

சைவசித்தாந்த மகாசமாஜத் திங்கள் வெளியீடு

"எல்லாத் துன்பம் நீங்க நினைப்பதுவே
அல்லாமல் வேறென் றறியேன் பராபரமே"

மலர் ௩

சுக்கில ஆண்டு தை, மாசித் திங்கள்
1930ஆ ஐனவரி, பிப்ரவரி

இதழ் ௧, ௨

உ ள் ளு ளை		பக்கம்
மது பத்திரிகை	...	...
மீதம் ஞானியார் கவாயின் பேருரை	...	...
சைவர் மகாநாடு	...	...
இருபத்து நான்காம் ஆண்டுவிழா	...	...
இருபத்துநான்காம் ஆண்டு அறிக்கைப் பத்திரம்	...	...
உடுவது ஆண்டு திருவாகசபையினர்	...	...
சதமணிக்கொவை	...	...
"சென்றடையாத திருவுடையான்"	...	...
அக்ஷமாலிகோபநிஷத்	...	...
பண்டைத் தமிழரின் சமயம்	...	...
"உம்பர்கட்கரசு"	...	...
அறம் பொரு ளின்பம் வீடு	...	...

ஆசிரியர் :—ம. பாலகப்ரஹ்மண்ய முதலியார், B. A., B. L.

உதவி ஆசிரியர் :—கி. குப்புச்சாமி முதலியார்

சைவ சித்தாந்த மகாசமாஜம்,
150, கோவிந்தப்ப நாயக்கன் தெரு, சென்னை.

ஆண்டுச் சந்தா ரூ. 1 8 0. 1930 வெளி நாட்டுக்கு ரூ. 2 0 0.
தனிப் பிரதி அரை 3.

சைவசித்தாந்த மகாசமாஜ அறிக்கைகள்

1. “சித்தாந்தம்” பத்திரிகை, சைவசித்தாந்த மகாசமாஜம், தேவார வெளியீடு முதலியனப்ற்றிய எல்லாக் கடிதங்களும், மணியார்ட்டர்களும் காரியதரிசி, சைவசித்தாந்த மகாசமாஜம், 150, கோவந்தப்ப நாயக்கன் தெரு, சென்னை என்ற விவசயத்துக்கே அனுப்பப் படவேண்டும்.

2. “சித்தாந்தம்” ஒவ்வொரு மாத யிதழும் அம்மாதம் 10-ம் தேதியன்று சென்னையில் ஜெனரல் போஸ்டாபீசு மூலம் அனுப்பப்படும். உரிய மாதயிதழை உரிய காலத்தில் பெருதவர்கள் அம்மாதக் கடைசித் தேதிக்குள் காரியதரிசிக்குத் தெரிவிக்கவேண்டும். அவர்களுக்கு அடுத்த மாத யிதழோடு தவறிய பத்திரிகை அனுப்பப்படும். அவ்வாறு உரிய காலத்தில் எழுதிப் பெற்றுக்கொள்ளாதவர்கட்கு இதழ் ஒன்று மூன்றாண்டுகள் விலை போட்டு விற் கப்படும்.

3. “சித்தாந்தம்” பத்திரிகைக்குக் கட்டுரைகள் வழங்குவோர் தங்கள் தபால் விவசயத் தைத் தெளிவாக எழுதி, சைவசமய உண்மைகள், அமைப்புக்கள், குறியீடுகள், ஒழுக்கமுறை கள் முதலியவற்றில் ஏதேனும் ஒன்றைத் திறம்பட விளக்கி, எக்காரணங்கொண்டும் விவாதத் துக்கு இடந்தரக்கூடிய பொருள்களை நாடாது அறவே ஒழித்து, சாதாரண அறிவுடைய மக்களும் உணர்ச்சுடைய எளிய தமிழ்நடையில் முள்ளு பக்கங்கட்கு மேற்படாமல் காதி தந்தில் ஒரு பக்கத்தில் எழுதி அனுப்புதல்வேண்டும்.

தை மாதக் கூட்டங்கள்

4. இக்கூட்டங்கள் மிகச்சிறப்பாகத் திருமயிலாப்பூர் கபாலீச்சுரத்தில் சுக்கிலஸ்ரூ தைமசு ௧, ௨, ௩-ம் தேதிகளில் மாலை 6-மணி முதல் 8½ மணிவரை நடைபெற்றன. இம்மூன்று தினங் களும் ஆலயத்தில் தெப்போத்ஸவம் நடந்தபடியால் எளிய மக்களுக்குச் சமயபோதனை செய் பும் தருவாய் ஏற்பட்டது. முதல்நாள் திரு. கி. குப்புச்சாமி முதலியார் “மந்திரமர்வது நீறு” என்பதுபற்றியும் திரு. திரு. வி. உலகநாத முதலியார் “சேக்கிழார் பெருமை” என்பதுபற்றி யும் அரிய சொற்பொழிவுகள் நிகழ்த்தினார்கள். இரண்டாம் நாள் திரு. கி. குப்புச்சாமி முதலி யார் “கோயில் வழிபாடு” என்பதுபற்றியும் திரு. வேள். அரைக்கண்ணனார் “அப்பர் தேவா ரம்” என்பதுபற்றியும் இனிய சொற்பொழி வாற்றினார்கள். மூன்றாம் நாள் திரு. ம. பாலசுப் ரஹ்மண்யம் “சமயப்பணி” என்பதுபற்றியும் சிவசுப்ரீ சுவாமிகாத சிவாசாரியர் “சிவன். மஹத்துவம்” என்பதுபற்றியும் உபநிசயசித்தார்கள். திரு. பா. கந்தநரசிம்ஹம் அவர்கள் இடையிடையே வீரமொழிகள் பகர்ந்தனர். ஆலய தருமகருத்தர்கட்கும், சொற்பொழிவாளர் கட்கும் ஏனையோருக்கும் வந்தனம் கூறிய பின்னர் கடவுள் வாழ்த்தொலி முழங்கச் சபை கிலந்தது.

திருவிழாவில் சமயப்பிரசாரம்

5. திருவொற்றியூரிலும் திருமயிலாப்பூரிலும் நடைபெறவிருக்கும் திருவிழாக்களிலே சமயப்பிரசாரம் செய்வதற்கு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ஏனைய சிவாலயங்களில் நடை பெறும் திருவிழாக் காலங்களில் வந்துகூடும் எளிய மக்களுக்குச் சமயபோதனை செய்யவிரும் பும் ஆலயதரும கருத்தர்களும் பிறரும் உடனே காரியதரிசிக்கு எழுதி வேண்டிய ஏற்பாடு களைச்செய்து கொள்ளும்படி வேண்டுகிறோம். இத்தகைய பிரசாரம் செய்வதற்கு முன்வரும் சைவர்கள் தங்கள் பெயர் விவசயங்களை உடனே காரியதரிசிக்கு எழுதி அனுப்புதல்வேண்டும்.

இங்ஙனம் :

ம. பாலசுப்ரஹ்மண்யம்,

காரியதரிசி.

சைவத் திருவாளர்

அ. கோமகந்தரம் செட்டியார் அவர்கள், எம். ஏ.,

சைவ சித்தாந்த மகா சமாஜத்தின் உதவித் தலைவர்.

அப்பர் சுவாமிகள் தேவாரம் அச்சிட ஆயிரம் ரூபாயும், சுந்தரர் தேவாரத்துக்கு ஐந்து ரூபாயும் முன் பணமாக உதவிய பெரியார்.

குடும்ப குக்கர் கம்பெனி சொந்தக்காரர்.

உ

சிவமயம்

திருச்சிற்றம்பலம்

சீக்தாந்தம்

“ ஆனைமுகன் ஆறுமுகன் அம்பிகை பொன்னம்பலவன்
நானகுந வாணியை உள்நாடு ”

மலர் ௩

சுக்கில ஆண்டு தை, மாசித் திங்கள்
1930 ஐஸ் ஜனவரி ௩, பிப்ரவரி ௩

இதழ்க, உ

ந ம து ப த் தி ரி கை

[பத்திராசிரியர்]

நமது பத்திரிகையாகிய ஞானச் செல்விக்கு முன்னராவது ஆண்டு தொடங்கி விட்டது. புதுவைமா நகரிலே புத்துயிர் கொண்டெழுந்த இச் செல்வி தனக்குப் புத்துயிர் கொடுத்த ஞானத் தந்தையைக் காண்பதற்குத் திருவெண்ணைய் நல்லூர் சென்றான். ஆங்கு தனது தந்தையைக் கண்டு இன்புற்றதே யன்றி ஞானப்பாலையும் உண்டு இன்புற்றான். இவள் திறனையும் ஞானப் போக்கையும் கண்ட சகோதரர்கள் வியப்புற்றார்கள். இவள் இயற்றும் திருப்பணிக்குப் பொருள் கொடுத்து உபகரித்தார்கள். இவளுக்குத் தந்தை நிலையிலிருக்கும் பல ஆண்டுகள் இவள் இன்பவாழ்க்கையைக் கண்டு பெருமகிழ்ச்சி எய்தினார்கள்.

மூன்று வயதிலேயே மும்மலங்களை யெரித்த ஞானச் செல்வரைப்போல் நமது ஞானச் செல்வியும் மும்மலங்

களைத் தொலைக்கும் முத்தி உபாயங் களைப் போதிக்கத் தொடங்கி விட்டாள். நமது செல்வியின் திறமையைக் கண்டு மெச்சிய அறிஞர்கள் பலர், அரிய மாணிக்கப் பொருள்களைக் கோவை கோவையாகச் செய்து நமது செல்விக்கு அணிகலன்களாக அனுப்பு கின்றனர். உலகோர் பயன்பெறுமாறு நமது செல்வியும் அவைகளை அச்சு வாகனமேற்றி விளக்குவள்.

சில நண்பர்கள் இச் செல்விக்குப் பயன் படுமாறு இருப்புக் கடலையை மெல்வது போன்ற பண்டங்களை யனுப்பு கின்றனர். அத்தகைய பொருள்கள் இச் செல்விக்கும் இவள் சுற்றத்தார்க்கும் ஒருபோதும் பயன்படா வென்பதை அவர்கள் உணர்ந்திலர் போலும்! உணர்த்தினாலும் உணரார் போலும்! இருப்புக் கடலையை மெல்வதால் பல்லும் போகும், பசியும்வலுக்

கும், ருசியும் தொலையும், கசியும் குருதியே எஞ்சி நிற்கும். ஆகவே இத்தகைய மறக்கருணை புரியாதிருக்குமாறு நண்பர்களை நமது செல்வி மிகத்தாழ்மையுடன் வேண்டுகிறார்.

‘கடாக்களை ஆசங்கித்துப் பரிகரித்துச் சூத்திரங்களைக் கண்ணழித்துரைத்து அவை என்னுதலியனவோ வெனின்’ என்று தொடங்கி, ‘மேற்கோடன் நுதலியன்’ என்று முடிக்கும் வாணவேடிக்கைகளைக் கண்டால் நமது செல்விக்கு வெறுப்பே பெருகுமென்று. “கல்லார் நெஞ்சில் நில்லான் ஈசன்” என்ற பழ மொழியைப் பழைய மொழியாக்கி, பழையன கழிதல் என்ற முறையில் கழித்து, எல்லார் நெஞ்சிலு நிற்பான் ஈசன் என்ற உண்மையின் படி, கல்லார் நெஞ்சிலு முள்ளான் ஈசன் என்ற புதுமொழியைப் புதியன கோடல் முறைப்படிக்கொண்டு ஈசனை வருவிப்பதற்கு முன்னர் தானே கல்லார் நெஞ்சிற்சென்று குடிக்கொண்டு அவர்கள் நெஞ்சைப்பண்படுத்தி ஈசனை வரவேற்றுக் கல்லார் நெஞ்சிலும் இருந்தச் செய்வதே நமது செல்வியின் திருவிளையாடலாகும். ஆகவே மெல்வதற் கரிய இருப்புக்கடலையெத்தரும் நேயர்கள் இனியேனும் சொல்வதற்கரிய கடவுளின் அருளிருப்புக் கடலை உணர்ந்து அச் செல்வியின் திருவிளையாட்டுக் குரிய கலன்களை நல்குவர் என்று எதிர் பார்க்கிறோம். வேறு வகையான கலன்களை நமது செல்வியின் நண்பர்கள் நல்குவரேல் அவைகளை அவ்வருளிருப்புக் கடலுக்கே இரையாக்கி அவைகள் அமிழ்வதையோ அன்றி மிதப்பதை போ கண்டு நமது செல்வி ஆறாவது வன் என்பது நினைப்பது.

மேற் கூறியதின் முடிபென்னவென்று நமது செல்வியின் தோழி வினவுகின்றாள். நமது பத்திரிகையின் நோக்கம் எளிய மக்கள் நமது சமய உண்மைகளை அறிந்து, கடவுளை வணங்கி, திருவருள்நெறியில் நிற்கவேண்டுமென்பதே அது. அந்த நோக்கம் நிறைவேறுவதற்கு நமது பத்திரிகைக்குக் கட்டுரை யெழுதி அனுப்பும் புலவர்கள் மிக எளிய தமிழில் எல்லோரும் உணரும் நடையில் நல்ல பொருள்களைப்பற்றி வீண் விவாதங்களுக்கு இடந்தராத முறையில் கட்டுரைகள் எழுதி உபகரிப்பதுதான் மிகச் சிறந்த உதவியாகும் என்பதை அவர்கட்கு மிகத் தாழ்மையுடன் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறோம். இதற்கு மாறுபட்ட வகையில் கட்டுரைகள் எழுதியனுப்பு வோரை நமக்கும் நமது சமயத்துக்கும் உதவி புரிவதாக நாம் கருதமாட்டோம் என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம்.

நமது பத்திரிகையால் நமது சமய ஜத்தின் பணிகளுக்குப் பேருதவியேற்பட்டிருக்கிற தென்பதை ஒருவரும் மறுக்கவியலாது. மகாநாடுகள் நடத்துவதற்கும், திருமுறை வெளியீட்டுக்குரிய உதவி புரிதற்கும், சமய விரோதமான இயக்கங்களை வேரற ஒழித்தற்கும், பல புலவர்கள் அரிய கருத்துக்களை வெளியிடுதற்கும், சமயப் பணியாளர்கள் பல விஷயங்களை அவ்வப்போது தெரிந்து கொள்வதற்கும் தெரிவித்துக் கொள்வதற்கும் கருவியாக இருந்ததும் இருப்பதும் நமது பத்திரிகையே. இந்நூற்றாண்டிலே இத்தகைய அரிய கருவியைக் கைவிடுதல் நீதியோ? கைவிடாது மழுங்க விடுதல்தான் நீதியோ? சம

யப்போரில் இக்கருவி யொன்றே பெரிதும் பயன்படுவது என்பது சங்கடம். இக்கருவியை மிகச்செம்மையாக வைத்திருப்பது சைவர்கள் கடன். ஆகவே சைவர்கள் செய்தற்குரிய முதற்பணி ஒன்றுண்டு. அஃதாவது நமது பத்திரிகைக்குப் பெரும்பொருள் திரட்டித் தருவதேயாகும். நமது தமிழ் நாட்டிலும், தமிழ் வழங்கும் மலாய் முதலிய நாடுகளிலும் உள்ள ஒவ்வொரு சைவர்களையிலும் நமது பத்திரிகை இருக்கும் படி செய்வது இன்றியமையாதது.

இதற்காகப் பரிசும் போட்டியும் கூட வைக்கத் தயாராக இருக்கிறோம். அதற்காகவாவது சைவ மக்கள் தங்கள் கடமையைச் செய்வார்களா? எத்துணை ஆழம் இம்முறையீடு அன்பர்கள் உள்ளத்தில் ஊடுருவிச் செல்கிறதென்று ஒரு மாதகாலம் பார்த்து அடுத்த மாதம் நம் அதுபவத்தை மீண்டும் வெளியிடுவோம். அதற்குள்ளாவது நமது நண்பர்கள் “இல்லையென மாட்டார் இசைந்து” என்று எண்ணுகிறோம்.

ஸ்ரீமத் ஞானியார் சுவாமிகள் பேருரை

(தீருவெண்ணைய் நல்லூரில்)

[உதவிக் காரியதரிசி தொகுத்தது]

மெய்யன்பர்களே!

இத்திருநத் தொண்டில் அடியேனை அகப்படுத்திய இறைவன் திருவருளை மறவாதிருக்கும் கடமை உண்டு. அத்திருவருளும் தங்களையும் துணையிருக்க, அடியேன் இக் கடமையைக் கூடிய வரை செய்வேன் என்று துணிகிறேன்.

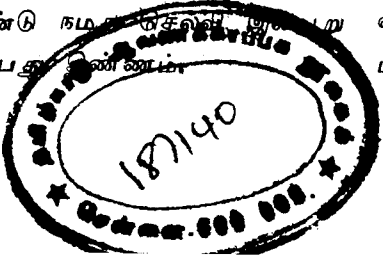
‘நாட்டின் பெருமை

நாம் கூடியிருக்கும் இந்த நாடு நடுநா டெனப்படும். சேர சோழ பாண்டியராகிய மூவருக்கும் உரியதாக நடு நிலையி லிருந்தமையால் இதை நடு நாடென்று நூல் வழங்கும். நம் பெரியோரையும், நம்மையும் நம் சந்ததிகளையும் உய்விக்கத் தோன்றிய திருநாவுக்கரசு சுவாமிகளும், சுந்தர மூர்த்தி சுவாமிகளும் தோன்றிய நாடு ஈதாம். மேலும், மெய்கண்டதேவர் பெருமான் திருவவதாரம் செய்ததும் இந்த நாட்டிலே தான். அருணந்தி சிவாசாரியர் தோன்றியதும், நாயன்

மாரில் ஏழுபேர் அவதரித்ததும் இந்த நாட்டில் தான். இப்படி சமயாசாரியரும், சந்தானாசாரியரும் தோன்றிய இந்நாட்டில் இப்போது சைவமிருக்கும் நிலையைப் பார்த்தால் வருந்தத் தக்கதே.

ஊர் பெருமை

இந்த ஊரை ‘நல்லூர்’ என்று பெரியோர் வழங்கினார்கள். வெண்ணெய்க் கோட்டை கட்டி உலகன்னையாம் மங்களாம்பிகை தவம் செய்த ஊரான தால் இதற்கு வெண்ணெய்நல்லூர் என்று பெயர். “பித்தா பிறைசூடி” என்றதேவாரப்பாட்டிலும் இவ்வூரின் பெயர் வருவது காண்க. “நல்லார் தொழும் வெண்ணெய் நல்லூர்” என்றும் வரும். மேலும், இவ்வூரில் சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளைச் சிவபெருமான் தடுத்தாட் கொண்டதைப்பற்றிக் கூறுகையில், சேக்கிழார் சுவாமிகள் இதை “நல்ல அந்தணர் வாழும் வெண்ணெய் நல்லூர் நண்ணி” என்று சிறப்பித்துக் கூறியிருக்கிறார்.

ஆலயச்சிறப்பு

நாமிருக்கும் ஆலயத்தின் பெயர் அருட்டுறை. நம் முதல் ஆசையானது அதுபவிக்கவேண்டிய பொருள் மேலேயே செல்கிறது. இது ஜன்ம ஜன்மமாக வருவது. இரண்டாவதுள்ளது அதிக ஆசையுள்ளவன் அதிக பணம் தேடுவது. அதன் பின், போக இச்சை உண்டாகிறது. இதனால் அநேக குற்றமிழைக்கநேரிடுகிறது. ஆனால் நமக்குவேண்டுமன முக்கியமாக மூன்று. அவைதான் அருள், அன்பு, அறம் என்பன. மனிதன் இரண்டு கால் பசு போன்றவன். பசுக்குப் புல், நீர், நிழல் தேவையானவை. அம்மூன்றும் கிடைத்ததும் அது ஒருவித விடுதலை யடைவதுபோல, மனிதன் ஆணவம் கன்மம் மாயை என்ற கட்டுக்களினின்று விடுபட்டு விடுபெற அருள்வேண்டும். விடுபட்டடைவது வீடு. நமக்கவ் வீட்டை அடைவிக்கத் துறையா யிருப்பது அருள். ஆகவே, இது அருள்துறை எனப்பட்டது. கடுவன் இளவெயினனார் என்ற தமிழ்ப் புலவர் பரிபாடலுள்,

“யாமிரப்பவை பொன்னும்
பொருளும் போகமும்அவ்வ
கின்பால் அருளும்அன்பும்
அறனும் மூன்றும்”

என்றார்.

“கிண்ணையா மிரப்பவை நுகரப்படும் பொருள்களும் அவற்றை உள வாக்கும் பொன்னும் அவ்விரண்டானும் நுகரும் நுகர்ச்சியுமல்ல: எமக்கு வீடு பயக்கு கிண்ணருளும் அதனை யுண்டாக்க கிண்ணிடத்து யாம் செய்யுமன்பும் அவ்விரண்டானும் வரும் அறனுமாகிய இம்மூன்றுமே” என இதற்குப் பரிமேலழகர் மிக அழகாக உரை செய்திருக்கிறார். சைவர்கள்

எப்போது மிறங்கி உழைக்க வேண்டியது அருளே-அருள் துறையே. அதனாலேயே அன்புண்டாகும். அன்பால் அறம் வளர்க்கலாம். அப்படிப்பட்ட அருள்துறையில் நாமிருக்கிறோம்.

நாமிருப்பது குணிப்பொருள். அதாவது நம்மிடம் சிற்சில குணங்களிருக்கின்றன. முக்கியமானவை இன்பம் பற்றவும், அதற்கெனத் தொழிலைப் பற்றவும் செய்யும் குணங்களாம். இவை அறிவை மறைத்து அசாக்கிரதையை வெளிப்படுத்துவ குணங்கள். அதாவது அழிவுடைய தேகத்தில் அழிவில்லாத தேகியை இறுக்கிக் கட்டுவது குணம். பகவத் கீதையிலும் ஸ்ரீகுருஷணன் ௧௪ - ம் அத்தியாயம் ௫-ம் சுலோகத்தில்,

“ஸத்வ ரஜஸ்தம இதி குணை:
பாக்ருதி ஸம்பவா:
சிபத்ஸந்தி மஹாபாஹோ தேஹே
தேஹிந மல்யயம்”

என்று கூறுவது காண்க.

நாம் செய்ய வேண்டுவது நம் குண தோஷங்களை அறியவேண்டுவதே. நம் துன்பங்களை எப்படி நீக்குவதென்று நினைக்க வேண்டும். முற் சொன்ன முக் குணங்கள் நமக்கிருப்பது போல இறைவனுக் கில்லாமையால் இறைவன் நிர்க்குண: என்ற பெயருடையவன். அவன் ஆத்மாவுக்கு வரும் துன்பத்தைத் தவிர்ப்பவன்.

- “சிவ: மஹேஸ்வர: ருத்ரா:
விஷ்ணு: பிதாமஹ:
ஸம்ஸார வைத்ய: ஸர்வக்ரு:
பரமாத்மா”

என்ற எட்டுப் பெயர்களில் இறைவனை ‘ஸம்ஸார வைத்திய:’ என்றதால்

இறைவன் ஜீவர்களின் உயிருக்கு வந்த ஜன்ம ரோகமாகிய மலத்தைத் தொலைக்க வேண்டி வைத்தியன் மருந்து கொடுப்பது போல், நம்மைப் பற்றிய மலம் மாயை இவைகளை நீக்கி ஆனந்த நிலையை யடைவிக்கிறான் என்பதறிக்கிறோம். நேயத்தால்-அன்பால்-பொன்னம்பலவன் நம்மை ஆனந்த வெள்ளத்தில் அழுத்துகிறான்.

சிவ: என்பதிலும் ஒரு முக்கிய அர்த்தமுண்டு. அதாவது ஒவ்வொன்றிலும் தங்கி யிருப்பவன் என்று பொருள். அப்பொருளை உணர்த்தவே இறைவன் என்று நந்தமிழர் உரைத்தனர்.

‘சிவம்’ என்பதற்கு மங்களம் என்றும் பொருளுண்டு. அம் மங்களமாகிய சிவத்தின் சம்பந்த முடையதே சைவம். அதைப் பற்றியதே சைவ சாத்திரம். ஆனால் இதைச் சைவ சித்தாந்த சாத்திரமென்பர். இது திருக்கலாயத்தில் நால்வர்க் குரைத்ததாகும். சித்தாந்தம் என்றால் முடிபு என்று பொருள். சிவபெருமானைப் பற்றிய முடிந்த முடிபுக ளாகையின் இது சைவ சித்தாந்த சாத்திரமென்பதும். சைவத்தைப் பரப்பி எல்லாருக்கும் இன்பம் அளித்தவரே இத்திரு வெண்ணெய் நல்லூரில் பிறந்த குரு மூர்த்தியாகிய மெய்கண்ட சிவ சுவாமிகள். ‘திருவளர் நாட்டம் கருணையில்’ என்ற பாட்டில் பட்டினத்தார் உரைப்பதுபோல், திருவருள் நாட்டத்தால் யாவும் பொய்யாத இறைவனே மெய்யாகத்தோன்ற அவ்விறைவனைக் கண்டவ ராதலின் அவருக்கு மெய்கண்டார் என்னும் பெயர் வந்தது. காலாதீதமாகச் சைவம் தூல்களால், ஆசாரியர்களால், வளர்

தது. ஆனால் தற்போது சைவரது நிலை வருந்தத்தக்கதா யிருக்கிறது. ஆண்மக்கள் மட்டுமன்றிப் பெண் மக்களும் நன்குணர்ந்து சைவ நெறியில் நின்றல் வேண்டும். பெண் மக்களால் தான் சைவம் சிறப்புற்றதென்பதைச் சேக்கிழார் சுவாமிகள்,

“மங்கையர்க்குத் தனிஅரசி எங்கன்தெய்வம்
திருக்குலக் கொழுந்து” [வளவர்]

என்ற பாட்டில் மிக அழகாகப் பாடி ஒரு பெண் சைவத்திருநீற்றைப் பரப்பிய பெருமையைக் கூறியிருக்கிறார். ஆகையால் முக்கியமாகப் பெண்கள் சைவத்தைப் பரப்ப முந்துதல் வேண்டும். இந்த ஊருக்குச் சமீபத்தில் நரசிங்கபுரத்தி லிருந்தாண்ட அரசர்கள் நம் சைவத்தை வளர்த்தார்கள். அரசிகளும், மடங்களும், ஆசாரியர்களும் சைவத்தை வளர்த்தார்கள். ஆனால் நம் தற்போதைய அரசாங்கம் சைவத்தைப் பரப்பாவிடனும் நாம் பரப்பத் தடை செய்யாது சுதந்திரம் கொடுத்திருக்கிறது. தமிழ் நாட்டில் பலர் - சைவர்கள் - பிற சமயத்தில் சேரும் நிலையி லிருக்கின்றனர். ஆனால் சைவ சித்தாந்தத்தைப் பற்றி, திருவாசகத்தை ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்த்த (Pope) போப் என்பாரும் (Godwin) குட்வின் என்பாரும் போற்றிப் போற்றி எழுதியிருப்பது நோக்கத் தக்கது.

சமீபத்தில் கனம் வைகிராய் தமிழ் நாட்டுக்குப் போந்தபோது நம் சைவ சித்தாந்தத்தின் சார்பாக எவரேனும் வதேனும் பத்திரிகை வாசித்துக் கொடுத்தார்களா? இல்லை. ஆனால் சென்னையில் மகம்மதியர் அவருக்குப் பத்திரிகை வாசித்துக் கொடுத்தார்கள். அப்

சைவ சித்தாந்த மகா சமாஜம்

இருபத்து நான்காம் ஆண்டு விழா

[ப. கந்தநரசிம்மன், பி.ஏ., பி.எல்., உதவிக்காரியதரிசி]

‘நல்ல அத்தனர் வாழும் வெண்ணெய் நல்லூர்’ என்று சேக்கிழார் பெருமானால் சிறப்பித்துக் கூறப்பட்டதும், இயற்கை அழகு வாய்ந்ததும் அருட்டுறையெனுந் திருக் கோயில் தன்னகத் தொளிரப்பெற்றதுமான திருவெண்ணெய் நல்லூரிலே இச்சமாஜத் தின் இருபத்து நான்காம் ஆண்டு நிறைவிழா நிகழும் சுக்கில ஆண்டு மார்கழித் திங்கள் அ, ௬, ௧௦-ஆம் நாட்களாகிய (1929) ஆம் டிசம்பர் 22, 23, 24-ல் ஞாயிறு, திங்கள், செவ்வாய்க் கிழமைகளில், திருக்கோவலூர் ஆதீனம் ஸ்ரீமத் ஞானியார் சுவாமிகள் என வழங்கும் ஸ்ரீலக்ஷ்மி சிவசண்முக மெய்ஞ்ஞான சிவாசாரிய சுவாமிகள் தலைமையில் மிகச் சிறப்பாக நடைபெற்றது. அப்போது அருட்டுறையாகிய திருக்கோவலில் அன்பும் அறிவும் அருளும் நிறைந்த விளங்கும் பேரவையாக இருந்தது.

முதல் நாள் பிற்பகல் ௧-மணிக்கு ஸ்ரீலக்ஷ்மி சிவசண்முக மெய்ஞ்ஞான சிவாசாரியசுவாமிகளை மேள வாத்தியத்துடன் அழைத்துக் கொண்டு ஊர்வலம் வந்ததும், திருக்கோவலிலுள்ள மண்டபத்தில் பேரவை குழுவியது. திருப்பாதிரிப் புலியூர் தேவார பாடசாலை ஆசிரியர் திரு. மு. நடராஜ ஒதுவார் மூர்த்திகள் அவர்களால் கடவுள் வணக்கமானதும், திரு. ம. பாலசுப்ரஹ்மண்ய முதலியாரிடுத்து மொழிய, திரு. மா. வே. செல்லையப்ப பிள்ளை அடுத்து மொழிய, தென்னிந்திய சைவ சித்தாந்த சங்கம், தூத்துக்குடி சைவ சித்தாந்த சபை, பாளையங்கோட்டை சைவ சபை, பூவாநூர் சைவ சித்தாந்த சபை, திரிசிராப்பள்ளி சைவ சித்தாந்த சபை, சிவகங்கை நால்வர் திருச்சபை, காஞ்சி ஞானியார் கழகம், சிந்து பூத்தறை அறத் திருநெறித் கழகம், “சிவநேசன்” அடியார் கழகம் முதலிய பல சபைகளின் சார்பாக வந்திருந்த அன்பர்கள் பலர் தொடுத்து மொழிய ஸ்ரீலக்ஷ்மி சிவசண்முக மெய்ஞ்ஞான சிவாசாரிய சுவாமிகள் தலைமை

பூண்டார்கள். சைவசித்தாந்த மகா சமாஜத் தார் ஸ்ரீலக்ஷ்மி சுவாமிகளை அன்புடன் வாழ்ந்தும் நல்வாழ்வுப் பத்திரிகைகள் இரண்டினையும் திரு. கி. குப்புச்சாமி முதலியார் சமாஜத்தின் சார்பாக வாசித்து வழங்கினர்.

திருவாவடுதுறை ஆதீனத்தின் பிரதிநிதியாக ஸ்ரீமத் குமாரசாமித் தம்பிரான் சுவாமிகள் விழாமுழுமையும் உடனிருந்து உபகரித்ததோடு ஸ்ரீமத் ஞானியார் சுவாமிகளுக்கு அவ்வாதினத்தார் அனுப்பிய இரு காவியுடைகளையும் சமர்ப்பித்தனர். மேலும், சைவ சித்தாந்த மகாசமாஜம் இயற்றிவரும் பணிகளை மெச்சி, அச்சமாஜ விழாவுக்குப் பயன்படும்படியாக திருவாவடுதுறை ஆதினத்தார் அனுப்பிய நன்கொடை ரூபாய் நூறையும் தலைவர் அவர்களிடம் சமர்ப்பித்தனர். பின்னர் திரு. ம. பாலசுப்ரஹ்மண்ய முதலியார் சமாஜத்தின் ஆண்டு அறிக்கைப் பத்திரம் வாசித்தனர். (இதை மற்றோ ரிடத்தில் காண்க.)

பிறகு, ஸ்ரீமத் ஞானியார் சுவாமிகள் சிந்தைக்கினிய செவிக்கினிய வந்த விருவினைக்கினிய தமது பேருரையை ஒளியாரும் வெளியாரும் ஒருங்கே உணர்ந்து வியப்ப நிகழ்த்தினார்கள். (இதன் சுருக்கத்தை மற்றோ ரிடத்தில் காண்க.)

பின்பு, சைவசித்தாந்த மகா சமாஜத்தின் ஆண்டு நிறை விழா இன்பத்தை ஆக்கஞ் செய்யும் சொற்பொழிவுகள் தொடங்கின.

முதல்முதலாக திரு. கி. குப்புச்சாமிமுதலியார் “சென்றடையாத திருவுடையான்” என்ற அரிய பொருள்பற்றிப் பேசியபோது, பிறரைச் சென்று அடையாத திருவைத் தன்னிடத்தே உடையான் என்ற பொருளைச் சிறப்பாகவும் ஏனைய பொருள்களைக் குறிப்பாகவும் விளக்கினர்.

அவரை அடுத்துத் திரு. E. N. தனிகாசல முதலியார், (அட்வகேட்) “தேவாரம் கற்க

வேண்டிய வயது” என்பதைப் பற்றிப் பேசியபோது மக்கள் வாழ்க்கைக்குரிய எல்லா அறிவு வகைகளையும் கிரம்ப, தன்னகத்தே கொண்டு மிளிரவது தேவாரக் களஞ்சியம் என்றும் அதைப் பிறந்தது முதல் இறுதி வரையில் இடைவிடாது பயில வேண்டுமென்றும் கூறினர்.

பின்பு, திருநிறைச்செல்வி E. T. இராஜேஸ்வரி அம்மாள், பி. ஏ., “இயற்கைத் தத்துவ நூலும் சைவ சமயமும்” என்ற பொருள் பற்றி, மேனாட்டறிஞர் சமீபத்தில் ஆராய்ந்த கண்ட அணுசாத்திர உண்மைகளைத் திருவாசகத்தில் திருவண்டப் பகுதியிலுள்ள மணிவாசகரது பாடல்களில் காணலாமென்றும், திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள், “மாதர்பிறைக் கண்ணியானை” என்று பாடிய பாடல்களில் சத்திசிவ மிரண்டும் உடனுறைத் தியங்கும் பெற்றியை நோக்கி ஞல்—காரிய அணுக்கள் காரண அணுக்கள் இயங்கும் நிலையைப் பௌதிக ஆராய்ச்சியாளர் கூறும் உண்மையை அப்பாடல்கள் தெரிவிக்கின்றன வென்றும் கூறி, திரிபுரத்தை எரித்த கதை வாலாற்றால், ‘ஒளியால் கொல்லலாம்’ என்ற (X-Ray) உண்மையை நன்கு விளக்கியும், கடவுள் சோதிமயம், நாதமயம் என்று சைவ நூல்கள் கூறுவதை ஒளிதூல் ஒலி வல்லார் முடிபுகளை ஒட்டி விளக்கியும், அவ்வப்போது பலகையில் வரி வடிவங்கள் வாயிலாகத் தெளிவித்தும், சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் பாடிய,

“நாதனை நாதத்தின் ஒசை உளானை”

என்ற தேவாரப் பாடல்களில் சிவவற்றைப் பண்ணுடன் பாடியும், அவையை அகமகிழ்வித்து அறிவைப் பெருக்கினர். (இச்சொற்பொழிவு பின்னர் வெளிவரும்.)

பிறகு திரு. அ. மு. சாவண முதலியார் ‘அரகம் கண்டும்’ என்ற பொருள்பற்றி, திருஞான சம்பந்தர் திருநாவுக்கரசு சுவாமிகளை அப்பராகக் கொண்டு உறவாடிய நுட்பங்களை யும், சொற்கோவும் தோணிபுரத் தோன்றலை “பிள்ளாயி” என அழைக்க நேர்ந்த சந்தர்ப்பத்தை யும் மிக விரிவாக விளக்கினர்.

பிறகு, திரு. அ. முத்தைய பிள்ளை பி. ஏ., பி. எல்., சிவஞான போதமும் திருக்

ருறனும் என்ற பொருள்பற்றிப் பேசுகையில் திருக்குறளின் கருத்தே ஸைவ சித்தாந்தத்தின் கருத்தெனவும், சிவஞான போதத்தில் உள்ள ௧௨ சூத்திரங்களிலுள்ள சைவ சமயஉண்மைகளைத் திருக்குறளில் காணலாம் என்றும், இருபெரும் நூல்களிலுள்ள ஒற்றுமைப் பகுதிகள் இவை என்றும் எடுத்துரைத்தனர்.

பின்பு, சென்னை உயர்தர நீதிமன்றவழக்கறிஞர் திரு. பா. கந்தநரசிம்மன் பி. ஏ., பி. எல்.

“முன்னிப்பழம் பொருட்டும் முன்னிப் பழம்பொருளே பின்னிப் புதுமைக்கும் பேர்த்துமப் பெற்றியனே”

என்ற மணிவாசகப் பெருமானருளிய பாடல்களினதிகளைப் பீடிகையாகக்கொண்டு பேசுகையில் கடவுளே எல்லாவற்றிற்கும் ஆதியாகையின் அதுவேஎல்லாவற்றிற்கும் பழைய முழுமுதற் பொருளாய் விளங்குவதெப்படியென்றும் கடவுளே மனிதனுணர்விற்கும் ஆராய்ச்சிக்கும் முடிவில் தோன்றும் புதுமையாக விளங்குவார் என்றும் விளக்கி, இனிதாம் முடிவில் பெறப்படும் புதுமையான இன்பம் இறையின்பமே யானதால் இவ்விழைவனே எப்புதுமைக்கும் புதுமையான பொருளெனவும், இப்புதிய உண்மையை உலகுக்கெடுத்துரைக்கும் கடமை இத்தியருக்கும் அவர்களிலேயும் சைவருக்கும் உண்டாகையால் சைவத்தை உலகெல்லாம் பரப்பச் சைவமக்கள் உழைக்க வேண்டுமெனவும் கூறி, ஆழ்ந்த கருத்துக்களுடனும், சமயப் பற்றுண்டாகுமாறு ஊக்கத்துடனும் பேசி முடித்தனர்.

இரண்டாம் நாள் பிற்பகல் மீண்டும் சபை கூடிற்று. அப்போது திரு. C. S. இராஜா பிள்ளை “சோன் செங்குட்டுவன்” என்பதைப்பற்றிப் பேசுகையில், செங்குட்டுவன் ஓர் ஆற்றல்மிக்க அரசனா யிருந்ததும், தெய்வபக்தி மிகுந்த தன் போகத்தைத் துறந்து ஓர் ஆலயத்திருந்தவன் என்பதை நன்கு விளக்கினர்.

பிறகு, திரு. வை. கந்தசாமி முதலியார் “சிவன் செயலும் சீவன் செயலும்” என்

வொரு சமயத்திலும் தத்தம் ஒழுக்கச் சீலத்தாலும், துண்கள்வாயினாகவும், உபதேசவாயிலாகவும் உலகுக்குதவும் பேராசிரியர்களே சந்தனா சாரியர்கள் எனப்படுவர். மது சைவ சட்பத்தில் அவர்கள் மெய்கண்டதேவர், அருணந்தி சிவம், மறைஞான சம்பந்தர், உமாபதிசிவம் எனவால்வாவார். மெய்கண்ட தேவரே அவர்களுள் முதன்மையானவர். ‘மெய்கண்ட தேவர்’ என்பதற்கு “மெய்யான பொருளைத் தம் அனுபவத்திற் கண்டவர்” என்று பொருள். எக்காலத்தும் நிலையா யுள்ளதே மெய்ப் பொருள். இம் மெய்ப்பொருளைக் கண்டதோடு இறைவன் சக்தியாகிய அருளைச் சார்ந்த வண்ணத்தாராகையால் மெய்கண்ட தேவர் என்று சுவாமிகள் அழைக்கப்பட்டார்” என்று மிகத் தெளிவாகப்பேசினார்.

இதன் பிறகு சமாஜ உத்தியோகஸ்தர் நியமனம் நடைபெற்றது. இதன் முடிவை மற்றோரிடத்திற் காண்க.

பிறகு திரு. ந. மு. வேங்கடசாமி நாட்டார் “சொல்லும் பொருளும்” என்னும் பொருள் பற்றி விரிவுரை நிகழ்த்துகையில், “‘சொல்’ என்னும் கருவி வாயிலாகத்தான் ஒரு பொருளை உணர்கிறோம். ஒரு பொருளை உணர்வதற்கான கருவியாயுள்ள ஒசையே சொல். புலவர்கள் தஞ்செயல்களால் உலகை வெளிப்படுத்தும் போது தம்மையும் வெளிப்படுத்திக் கொள்வதேபோல், சொல்லு உணரவும் சொல்லே கருவியாயிருக்கிறது. ஒவ்வொருவருள்ளுத்திருந் தெழும் ஒசை சொல் என்பது. தொல்காப்பியம் எழுத்தின் பிறப்பிடத்தைப் பற்றிக் கூறுகையில் உத்தியில் காற்றினால் மோதப்பட்டுப் பிறகு சில வாயில்களாக வெளிப்பட்டு விளங்கு மொலியே எழுத்து என்று கூறும், ஈச்சினுக் கினியர் உரையில் அதைக் காற்று என்கிறார். மேனாட்டார் ஒலிக்குக் காரணம் பிரணவாயு வென்கிறார்கள். ஒலிக்குக் காரணம் ‘வர்ணம், மதம், மந்திரம்’ என்று சைவ சித்தாந்த துண்கள்கூறும். குக்குமம், பைச்சந்தி, வைகரி இவை உட்பட்ட பிற நான்கு காரணங்களாயும் கூறும் மணிவாசகப் பெருமான்

“பாதாள மேழினுங்கீழ்
சொற்கழிவு பாதமலர்
போதார் புனைமுடிபு
மெல்லப் பொருண்முடிவே”

என்று கூறியிருப்பதால், இறைவன் சொல்லையும் பொருளையும் கடந்து கிற்பதால் ஒர் எல்லை வரைதான் சொல்லும் பொருளும் பயன்படுவன” என்று மிக விரிவாக விளக்கினார்.

பின்பு திரு. கா. சுப்பிரமணிய பிள்ளை எம். ஏ., எம். எல்., “தொல்காப்பியமும் பழந்தமிழர் கடவுட் கோட்பாடும்” எனும் பொருள் பற்றிப் பேசுகையில், “ஒர் ஆராய்ச்சியாளர் ‘ஆரியர் நாகரிகம் தமிழர் நாகரிகமே ஆனால் சொல் மாதிராம் வேறு’ என்கிறார். ஆரியர் நாளா வட்டத்தில் தம் மொழியை நம் மொழியிற் கலந்து விட்டனர். டாக்டர் கால்டுவெல் என்பார் தமிழ்ச் சொற்களில் இருந்தே பல வடமொழிச் சொற்கள் வந்தனவென்று காட்டியிருக்கிறார். தொல்காப் பியத்தில் ‘தெய்வம்’ என்ற சொல் சொல்லத்தொடர்த்திலும் பொருளாகிய காரத்திலும் வருகின்றது. ‘தெய்வம்’ என்ற சொல் ‘தே’ என்னும் அடிப்படையாகப் பிறந்தது. ‘தே’ என்பது இனிமையைக் குறிக்கும். ‘தேங்காய்’ என்பதிலும் இனிய காய் என்று இனிமையைக் குறிக்கும் ‘தே’ என்பது காண்க. யாவன் ஒருவனுக்கு நன்மை செய்பவனோ அவன் இன்பம் பயப்பவனாகிறான். இனிமையை - இன்பத்தைத் தரும் அவனைத் ‘தேவன்’ என்று அழைப்பதில்லாது. இத்திரன், வருணன், மாயோன் என்பன தமிழ்ச் சொற்களே யாம். இவைகளிலிருந்து இத் தெய்வங்களைத் தமிழ் நாட்டில் தான் முதன் முதலாகக் கொண்டாடியதென்பது அறியப் படும். மழை, ஆனினம், அந்தணர், அரசர், வானவர் ஆகிய இவர்கள்தான் வணங்கப்பட்டனர் என்பதை,

“வாழ்க அந்தணர் வானவ ரானினம்
வீழ்க் தண்புனல் வேந்தனு மோங்குக”

என்ற தேவாரம் விளக்கும்.

தொல்காப்பியத்தில் ‘கடவுள்’ என்ற சொல் சிலவிடங்களில் வருகிறது. ‘கடவுள்’ என்பது எல்லாவற்றையும் கடந்து நிற்பதென்றும் யாவற்றையும் கடந்து நிற்பதோடமையானது உயிர்க்குயிராய் இருக்கிறான் என்றுணர்த்தவே ‘உன்’ என்று தமிழர் வழங்கியதாகவும் தெரிகிறது. ஆகவே சொருப லக்கணம் அத்துவித லக்கணம் என்ற வாயில்களாக நோக்கினாலும் ‘கடவுள்’ என்பது இறைவனைக் கூறும் சொல்லாகிறது; ‘கந்தழி’ என்பதும் பரம்பொருளைக் குறிக்கும் சொல்; அதுசமயம் என்பதும் தமிழ் நாட்டில்தான் தோன்றியது. பிள்ளையார் வழிபாடு-குறிஞ்சி நிலத்தார் வழிபாடாகும். யானை காட்டிலே இருப்பதால் அவ்வுருவ வழிபாடு குறிஞ்சி நிலத்தார் வழிபாடாகும். இனி, யானை என்பது பிரணவத்தைக் குறிக்கும் குறியாகையின், யானை வழிபாடு பிரணவ வழிபாடாகும். ஆகவே, இக் குறிஞ்சி வழிபாடு முதன் முதல் தோன்றிய தமிழ்நாட்டே பிரணவ வழிபாட்டின் பிறப்பிடமும் ஆகும் எனப் பெறப்படும். சக்தி மத்திப்படி கணபதி, குமாரன், கதிரவன், சிவன், விஷ்ணு, சக்தி இவைகளில் எதை வழிபடினும் முதன் முதலாகச் சிவலிங்க வழிபாடாற்றவேண்டும். இல்லாவிடில் வழிபாட்டில் பயனில்லை என்ற கொள்கையிருப்பதால் தமிழ்நாட்டு அதுசமயவழிபாடென்பது பரமசிவ வழிபாட்டையே குறிப்பதாகும். தொல்காப்பியத்தில் கூறியிருக்கிறபடி, ‘அவன் அவன் அது’ என்று உலகை மூவகைப்படுத்திய தமிழர் ஆண் பெண்ணாகவும், அவை கடந்த ஒன்றாகவும் கடவுளை வழிபட்டார்கள் என்பதும் பழந்தமிழர்களின் கடவுட் கோட்பாட்டைத் தெரிவிக்கிறது” என்று மிக மிக விரிவாக விளக்கினார்.

பின்பு திரு. அ. கந்தசாமிப் பிள்ளை “இயற்பகையார்” என்ற பொருள் பற்றிப் பேசுகையில், இயற்பகை நாயனரின் புராணத்தைப் பகுத்தறிவுடன் பார்த்தால் அதைப்போல் வேறொரு புராணமில்லை எனத் தெரிய வருமென்றும், ஒருவன் தான் பெரிதும் இச்சித்த ஒன்றை மற்றவர்க்குக் கொடுப்பதிலேயே அம் மற்றவரிடம் தான் பூண்டிருக்கும் அன்பின் திறம் விளங்குமென்றும், இயற்பகை நாயனர்தம் மனைவியாரை ஒரு சிவனடியாருக்குக் கொடுத்ததும், கொடுத்த வொன்றைப் பிறர் கவராதிருக்க முன் எச்சரிக்கையாக விருந்ததும், இயற்பகையாரின் அன்பின் திறத்தைக் காட்டுகிற தென்றும், சமயக் கண்ணுடன் பெரிய புராணம் முழுவதையும் படித்தால் குற்றஞ் சொல்வதற் கிடமில்லை என்று தெளிவாகும் என்றும் நன்கு விளக்கிப் பேசினார்.

மூன்று நாட்களிலும் நடந்த சொற்பொழிவுகளைப் பற்றிய தலைவர் கருத்துரை மிக நன்றாக விளக்கப்பட்டது. பிறகு திரு சின்னசாமி ரெட்டியார் அவர்கள் தமது வந்தனத்தைச் செலுத்தினார்கள். பிறகு, தலைவர் அவர்களும், உடனிருந்த சுவாமிகட்கும், தேவார ஆசிரியருக்கும், சொற்பொழிவாளர்கட்கும், வரவேற்புத் தலைவர் திரு. சின்னசாமி ரெட்டியார் அவர்களும், அவர் உடனிருந்து எல்லா வற்றையும் செவ்வனே கடத்திய நண்பர்கட்கும், சமாஜத்தின் கடந்த ஆண்டு உத்தியோகஸ்தர்கட்கும், சமாஜத்துக்கும், பத்திரிகைக்கும் பலவகைகளில் உதவி புரியும் சைவப் பெரியார்கட்கும், பத்திரிகையையும், சுந்தார் தேவாரம் முதலியவற்றையும் மிக அழகாக அச்சிட்டு உதவும் சாது அச்சுக்கூடத் தினருக்கும், ஆண்டுவிழாவையும், சைவர் மகாநாட்டையும் தாங்கள் வந்திருந்து சிறப்பித்த பெரியார்கட்கும் காரியதரிசுகளறி கூறிய பின்னர் கடவுள் வாழ்த்தொலி முழங்க சபை இனிது நிறைவெய்தியது.

செய்யாபிந்த திரு. வல்லு. பாலசுப்பிரமணியன் அவர்கள் அரசாங்கத்தில் புதிய வேலையை மேற்கொண்டது நிமித்தம் உதவி பத்திராசிரியர் பதவியினின்றும் நீக்க நேரிட்டதுபற்றிச் சமাজத்தினர் பெரிதும் வருந்துகின்றனர். அவர் செய்த உதவிக்கு நன்றி செலுத்துகின்றனர். அவருக்குப் பதிலாக உதவி பத்திராசிரியராயிருந்தும் இவ்வாண்டு தொடக்கத்திலிருந்தே அச்சுத்தாள்களைப் பரிசோதித்தும் உபகரித்த திரு. கி. குப்புச்சாமி முதலியாரவர்களுக்கும் கட்டுரைகள் வழங்கிய போற்றிஞர்களுக்கும், பத்திரிகையைச் செவ்வனே அழகுடன் உரியபொழுதில் வெளிவரச்செய்துதந்த சாது அச்சுக்கூடத்திற்கும் சமாஜத்தினர் என்றும் நன்றி பாராட்டுகின்றனர்.

தேவார வெளியீடு

தேவாரத் திருமுறைகளைப் பல்லாயிரக் கணக்காக அச்சிட்டு வெளியிட வேண்டும் என்ற அவா நம் சமாஜத்தினருள் நெடுநாளாகக் குடி கொண்டிருந்தது. இவ்வெளியீட்டுக் காகத் தேவையுள்ளபோதெல்லாம் வேண்டிய பொருளை முன் பணமாக உதவி ஸ்ரீ சுந்தர மூர்த்தி சுவாமிகள் தேவாரப் பதிகங்கள் பதினாயிரம் பிரதிகள் வெளியிடுவதற்கு முக்கிய காரணராக இருந்த திரு. அ. சோமசுந்தரஞ் செட்டியாரவர்கட்கும் திரு. ம. பாலசுப்பிரமணிய முதலியார் அவர்கட்கும் அச்சுத் தாள் களைப் பரிசோதித்தும் வேறு பல வழிகளில் பணிசெய்தும் உபகரித்த திருவாளர்கள் - கி. குப்புச்சாமி முதலியார், திரு. வி. உலகநாத முதலியார், பாலி. சு. நெல்லையப்பர் அவர்கட்கும் இப்புத்தகங்களை மிக விரைவில் ஆயிரக் கணக்காக வாங்கி உபகரித்த தமிழ் நாட்டு சைவ மக்கட்கும் நம் சமாஜத்தினரின் மறவா நன்றி என்றும் உரித்தாகும்.

நன்றி கூறுதல்

சைவப் பெரியார் தனிக்கூட்டம், சைவர் மகாநாடு முதலியவைகள் மிகச் செவ்வனே நடைபெறச்செய்ததமிழ்நாட்டுச்சைவசபைப் பிரதிநிதிகட்கும், காரியதரிசி, பொருட்காப்பாளர், கணித பரிசோதகர் முதலிய சமாஜ நிர்வாக சபையினருக்குப் பல வகையிலும்

வேண்டிய போதெல்லாம் தம்மால் இயன்ற வரை உழைத்து பேருபகாரம் செய்த உதவி காரியதரிசி திரு. தி. க. சுந்தரம் பிள்ளை அவர்கட்கும் சமாஜத்தினர் பெரிதும் நன்றி செலுத்துகின்றனர்.

வேண்டுகோள்

மேன்மேலும் இச்சமாஜத்தின் அரியனாகக் கங்களை ஈடேற்றுவதற்கும், சமய முன்னேற்றத்திற்குரிய சமய சீர்திருத்தம், ஆயுசு சீர்திருத்தம், மட சீர்திருத்தம் முதலியவைகளுக்காகச் செவ்வனே உழைத்தற்கும், பத்திரிகை மிகவும் சிறப்பாக நடைபெறுவதற்கும், ஆயிரக் கணக்கான வகையில் தமிழ்நாட்டுக்கும் பரப்புவதற்கும், சைவ சமயத்தைப் பற்றிய பல நவீன அபிப்பிராயங்களை ஆராய்ந்து உண்மைச் சைவ சமயத்தை உலகெங்கும் பரப்புவதற்குப் பிரசாரகர்களை ஏற்படுத்திப் பணிசெய்வதற்கும், சைவாபிமானிகள் ஆயிரக் கணக்காக முன்வந்து பெரும் பொருள் திரட்டிச் சமாஜத்திற்கு உதவி, இச் சமாஜத்தினரை ஊக்குவித்து தங்கிரில்லா சைவ சித்தாந்த சமயத்தை உலகெங்கும் உண்மையில் மிளிரச்செய்யும் திருப்பணியில் அன்பர்கள் ஈடுபடுவார்களென முழுமுதற் கடவுள் திருவடியை வழுத்துகின்றோம்.

“ஆதி வாழிய அஞ்செழுத் தோடுவெண்
பூதி வாழிய புண்ணியர் வாழிய
நீதி வாழிய நீள்புலி வாழிய
கோதில் சைவக் குலமிக வாழியே”

இங்ஙனம் :

உத்தரவின்படி,

ம. பாலசுப்பிரமணியம்,
காரியதரிசி.

திருவொற்றியூரில் நடைபெறும் திருவிழாவில் நம் சமாஜத்தினர் சமயப்பிரசாரம் செய்து வருகின்றனர். திருமயிலாப்பூரில் மாசிமீ கடைசியில் திருவிழாக் காலத்தில் சமயப் பிரசாரம் செய்வதற்கும் ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டுள்ளன. இவைகளின் விவரங்களைத் துண்டுப் பிரசுரங்களிலும் அடுத்த இதழிலும் காண்க.

சைவ சித்தாந்த மகா சமாஜத்திய உரு-வது ஆண்டு நிருவாக சபையினர்

தலைவர்:—ஸ்ரீலக்ஷ்மி சிவசண்முக மெய்யஞ்ஞான சிவாசாரிய சுவாமிகள், சங்கீதவிதி, திருப்பாதிரிப்புலியூர்.

உதவித் தலைவர்கள்:—திரு. ச. சச்சிதாநந்தம்பிள்ளை பி. ஏ., எல். டி., டிப்.டி இன்ஸ்பெக்டர் ஆப் ஸ்கூல்ஸ், தஞ்சாவூர்

திரு. அ. சோமசுந்தரம் செட்டியார், எம். ஏ., சொந்தக்காரர், ருக்மணி குக்கர் கம்பெனி, இராயபுரம், சென்னை.

காரியதரிசிகள்:—திரு. ம. பாலசுப்பிரமணிய முதலியார், பி. ஏ., பி. எல்., அட்வகேட், 150, கோவித்தப்ப டாய்க்கன் தெரு, ஜி. டி. சென்னை.

திரு. T. M. ஈராயணசாமிப் பிள்ளை, எம். ஏ., பி. எல்., எம். எல். டி., அட்வகேட், ஜில்லா போர்டு தலைவர், திரிசிராப்பள்ளி.

உதவித் காரியதரிசி:—திரு. பா. கந்தநா சிம்ஹம், பி. ஏ., பி. எல்., அட்வகேட், 2/19 A, காசிச்செட்டித் தெரு, ஜி. டி. சென்னை.

பொருட்காப்பாளர்:—திரு. தி. க. சுந்தரம் பிள்ளை, 88, திருப்பள்ளித் தெரு, ஜி. டி. சென்னை.

பத்திராசிரியக்கழகம், பணியாளர்கழகம்:—

1. திரு. வே. நெல்லையப்ப பிள்ளை, திருநெல்வேலி.
2. ,, ச. சச்சிதாநந்தம் பிள்ளை, தஞ்சாவூர்.
3. ,, த. வே. உமாமஹேசுவரம் பிள்ளை, தஞ்சாவூர்.
4. ,, ந. மு. வேங்கடசாமி நாட்டார், திரிசிராப்பள்ளி.
5. ,, கே. ஆறுமுகம் பிள்ளை, காகர்கோயில்.
6. ,, அ. சோமசுந்தரம் செட்டியார், சென்னை.
7. ,, திரு. வி. உலகநாத முதலியார், சென்னை.
8. ,, ம. பாலசுப்பிரமணிய முதலியார், சென்னை, பத்திராசிரியர்.
9. ,, கி. குப்புச்சாமி முதலியார், சென்னை, உதவிப் பத்திராசிரியர்.

ஏனைய நிருவாக உறுப்பினர்கள்
(சென்னை)

1. திரு. வி. உலகநாத முதலியார், சாது அச்சுக்கூடம், இராயப்பேட்டை.

2. திரு. பாலி. சு. நெல்லையப்பர், ஆசிரியர் “லோகோபகாரி”, சிந்தாதிரிப்பேட்டை.

3. திரு. நல். பாலசுந்தர முதலியார், பி. ஏ., பி. எல்., அட்வகேட், 28, நல்லண்ண முதலி தெரு, இராயப்பேட்டை.

4. திரு. கின்றை - தங்கவேல் முதலியார், 22, விநாயக மேஸ்திரி தெரு, ஜி. டி.

5. திரு. E. N. தணிகாசல முதலியார், பி. ஏ., பி. எல்., அட்வகேட், 3, வேங்கடரங்கம் பிள்ளைத்தெரு, திருவல்லிக்கேணி.

6. திரு. E. T. இராஜேசுவரி யம்மாள் பி. ஏ., 3, வேங்கடரங்கம் பிள்ளைத் தெரு, திருவல்லிக்கேணி.

7. திரு. காழி. சிவ. கண்ணுசாமிப்பிள்ளை, பி. ஏ., 233, விங்கசெட்டித் தெரு, ஜி. டி.

8. திரு. S. M. வேங்கடாசல முதலியார், 28, வீராசாமிப் பிள்ளைத்தெரு, எழும்பூர்.

9. திரு. T. நல்லசிவன் பிள்ளை, பி. ஏ., பி. எல்., அட்வகேட், கச்சேரி சாலை, மயிலாப்பூர்.

10. திரு. C. S. சுவாமிநாத முதலியார், பி. ஏ., “தாரக விவாசம்”, லாயிட் ரோட், கதிடர்வ் போஸ்ட்.

11. திரு. ச. ஸ்டேச முதலியார், ஜவுளி வியாபாரம், இராயப்பேட்டை.

12. திரு. ம. சம்பந்த முதலியார், 2/38, ஆடம் தெரு, மயிலாப்பூர்.

மாதக்கணக்கு பரிசோதகர்

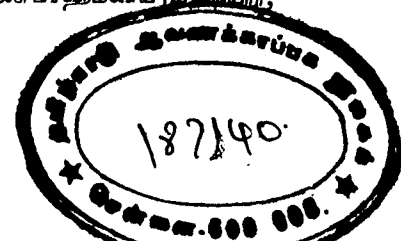
திரு. C. இரத்தின முதலியார், 120, ருனை ஹைரோட், வேப்பேரி P. O.

ஆண்டு கணித பரிசோதகர்

திரு. V. மாணிக்க முதலியார், 88, பெருமான் முதலி தெரு, ஜி. டி. சென்னை.

ஆராய்ச்சிக்கழகம்

1. திரு. கா. சுப்பிரமணியம் பிள்ளை, சிதம்பரம்.
2. திரு. ச. சச்சிதாநந்தம் பிள்ளை, தஞ்சாவூர்.
3. திரு. ந. மு. வேங்கடசாமி நாட்டார், திரிசிராப்பள்ளி.
4. திரு. கி. குப்புச்சாமி முதலியார், சென்னை.
5. திரு. ம. பாலசுப்பிரமணிய முதலியார், சென்னை.

தம்பிரான் கொள்கைக்குள்ள மாறு கோள் 'மெய்கண்டாய் வெண்ணெய்த் தேவே' போன்ற தொடர்களும், இவர்க்கும் மெய்கண்டாருக்கும் ஐந்து தலைமுறை இடையீடுபெடுவதும், இவரது ஆசிரியர் உமாபதி சிவமாவரென்பதுமேயாம். ஆகவே இவ்விருவரும் இச்சதமணிக் கோவைக்கு ஒரு விதத்திலும் சம்பந்தமுடையவர்க ளல்ல வெனத் துணிதற்கு இடம் தருகின்றது.

இனிச் சந்தானசாரியாருள் ஒருவரான மறைஞான சம்பந்தர் இந்நூலை இயற்றி யருளினாரென்ற கொள்கையை எடுத்துக் கொள்வோம். இந்நூலிலே பலவிடத்தும் மெய்கண்டாரை விளித்தும், அவர் அருளை நாடியும் நிற்பதாகக் கற்கப்படுவதாலே அருணர்திப் பெருமானது சீடரான மறைஞான சம்பந்தர் சந்தான குரவர் தலைவர் காலத்து இருந்தனர் என்று கொள்ள பரம்பரை வழக்கு இடந்தரவில்லை. மெய்கண்டார் காலத்திலேயே மறைஞான சம்பந்தர் இருந்தாரென்றும், அவரது மாணக்கருள் இவரும் ஒருவராவர் எனவும் காட்டக் கூடிய ஆதாரங்கள் இருந்தாலொழிய இதனை பேற்க வழியில்லை. ஆகவே இக்கொள்கையும் ஆதரவற்று வீழ்கின்றது. இனி இந்நூலை உபதேசக் கிரமத்தில் பேசிய தென்பதொன்றே நிற்கின்றது. இது உபதேசக்கிரமத்திற் கூறியதா அன்றி மாணக்கர் பலருள்ளும் ஒருவர் தன் ஐயங்களை யகற்றிக் கொண்டதாவென்பது விசாரித்தறிய வேண்டியதொரு செய்தி. இதனைப்பற்றி ஆராய்ந்து பின்னொருமுறை யெழுதுவேன்.

இந் நூலின் பெயர் சதமணிக் கோவையென்று சொல்லப்படுகிறது.

இதற்கு ஆதாரம் பரம்பரை வழக்கென்று தெரிகின்றது. பிற்காலத்து எழுந்த ஞானதீக்கைத் திருவிருத்தம் என்ற நூலிலே,

“தேசமிரு மருட்பயின்ற சிவப்பிரா சத்திற் றிரிந்து பொதுச் சங்கற்ப கிரா காணத் திருத்தி, யாசிலரு [பயனுடனே] வினா வெண்பாச் சார்புநா லருளெளிதிற் குறி கூடவளித்து ஞானப் பூசைதக்க காணமுன் புகன்றதனிற் புரிந்துபுணர் விக்கச்சிவ ஞான போதச் சித்தவழி நூல், மாசில்சத மணிக் கோவை முன்னூற் சான்று மருவுதிரு முறைத்திராட்டு திரட்டிவைத் தனன்மன்னுயிர்க்கே.”

என்ற செய்யுளொன்று இருப்பதாக அச்சிட்ட சிவப்பிரகாசத்தில் காணப்படுகின்றது. ஞானதீக்கைத் திருவிருத்தம் இப்பொழுது கிடைக்க வில்லை. ஆயினும் இவ்வுரை நடையின் முதலிற் குறிக்கப்பட்ட காப்பு வெண்பாவின் படி இது வினா வெண்பா அல்லது மெய்கண்டான் வினா வெண்பா என்ற பெய ருடையது என்று ஊகிக்க வேண்டி யிருக்கின்றது. கொற்றங்குடிப் பெரியார் இயற்றிய வினாவெண்பாவிற்கு, ‘திருவருட் பயன் வினா வெண்பா’ என்று முற்காலத்தில் அதாவது ஒரு நூறு ஆண்டுகளுக்கு முன் வழங்கி யிருத்தல் வேண்டு மெனப் பழைய ஏட்டுப் பிரதிகளால் அறியக் கிடக்கின்றது. இச்செய்தி மெய்கண்டான் வினா வெண்பா என்பதனை ஒருவாறு வலியுறுத்தும். அன்றியும் சதமணிக் கோவை யென்ற பெயருக்கேற்ப இஃதொரு நூறு செய்யுளாலாகாது நூற்றேழு செய்யுட்களாலானது. அச்சிட்ட சதமணிக்கோவையில் நூற்றைந்து செய்யுட்கள் வரிசையாகக் காணப் படினும் மற்றிரண்டு செய்யுட்களும் மிகையென்று காட்டி.

முதற்பக்கத்தில் அச்சிடப்பட்டிருப்பது சிந்தனைக் குரியது.

இனி இந்நூல் கூறும் விஷயங்களை ஆராய்வோ மாயின் புராணங்களிற் காணப்படுஞ் சில செய்திகளை யெடுத்துக் கொண்டு அவற்றிற்குப் பல காரணங்கள் கூறுகின்றார். ஆணவம், கன்மம், மாயை இவற்றை விவகரிக்கின்றார். மற்றும் பல சைவ சித்தாந்தத்

திற்கு அடிப்படையான கொள்கைகள் இந்நூலில் விவகரிக்கப் படுகின்றன. ஆகவே இந்நூல் சைவசித்தாந்திகட்கு இன்றியமையாத தொன்றும். இந்நூலுக்கு உரைபோன்ற குறிப்புக்கள் அந்நூலோடேயே எழுதப்பட்டிருக்கின்றன. இவ்வளவு பெருமைவாய்ந்த நூலைத் தகுந்தபடி விளக்கி யச்சிட வேண்டியது சைவர் கடமைகளில் ஒன்றாகும்.

சென்றடையாத திருவுடையான்

[வேள். N. துரைக்கண்ணன்]

நீண்டு நாம் எடுத்து ஆராயப் புகுந்த பொருள், “சென்றடையாத திருவுடையான்” என்பதாகும். இத்தொடர், பந்தனை மெல்விரலாளும் பரமரும் பாய்விடைமீது வந்து பொன்வள்ளத்து [பொற்கிண்ணத்து] அளித்த வரம்பில் ஞானத்து அமுதுண்ட செந்தமிழ் ஞானசம்பந்தப் பெருமான் திரிசிராப் பள்ளி போந்து, ஆண்டு எழுந்தருளியுள்ள தாயுமானவரையும், மட்டுவார் குழலம்மையை யும் வணங்கிப் பாடியருளிய, “நன்றுடையானை” என்னும் முதலடியுள்ள திருப்பாடலுள் உள்ளதாகும். கன்னப்பாகிற் கோற்றேனிற்கனியிற்கனிர்ததாகிய இப்பாடலை யுள்ளுந்தொறும் உள்ளுந்தொறும் ‘அனைத் தென்பும் உள்நெக ஆனந்தத் தேன் சொரியும்’ என்க. இப்பாடலின் ஒவ்வொரு சொல்லும் இருள்படாத்தைக் கிழித்து ஊடுருவிச் செல்லும் ஞாயிற்றின் கதிர்களைப்போன்று, மக்களின் அகவிருளை [மலமறைப்பை]ப் போக்கி ஒளிப்பிழம்பாக்கும் ஞானக் கதிர்களாயிருக்கின்றன.

ஞானத்தின் தனித் துணையான ஆளுடைய பிள்ளையார், முழுமுதற் கடவுளின் வழிபாட்டையே மக்களுக்கு அறிவுறுத்துவார், “பொருளல்லவற்றைப் பொருளென்றுணரும் புன்மதியாளர்களே! தனக்குவமையில்லாப் பெருமானுடைய இலக்கணத்தைக் கூறுகின்றோம். கேட்டறிந்துய்மின்கள். பேரொளிப் பிழம்பாம் பரம்பொருள் வியாபகத் தன்மையில் குற்றம் குணம் என வேறு பிரித்தறியவொண்ணாத வண்ணம் யாவுமாயிருப்பினும் இயற்கையில் அவன் நல்லவற்றையே தன்னகத்தே யுடையான்; தீயன ஒரு சிறிதுமில்லாதான்; மிக்க வெண்மை நிறம் வாய்ந்த விடையைத் தனக்கு ஊர்தியாகவுடையான், அருளுருவமான உமாதேவியை இடப்பாகத்துடையான்; இந்நிரன் முதலிய இறையவர்களிடத்துப் போய்பெறக்கூடாத விழுச் செல்வத்தைத் தனக்கு குடைமையாக வுடையான்; அவன்விரும்பி யெழுந்தருளிய திருப்பதிகளில் திரிசிராப்பள்ளிக் குன்

அக்ஷமாலி கோபநிஷத்

(இதுவரை தமிழில் வெளி வரவில்லை)

[அடையாறு லைப்ரரிப் பணியாளர்
பலாசூர். இராமநாத சாஸ்திரியார் மொழிபெயர்ப்பு]

குறிப்பு :—மறைகள் நித்தனை மிகுந்துள்ள இக்காலத்தில் மறைகளிலுள்ள செம்பொருள்களை அறிவது நமது கடன். அறியாமலே நிதிப்பது அறிவுக்கும் அறிவை நல்கிய அரணுக்கும் வஞ்சனையாக முடியும். ஆகவே மறையின் முடிவுப் பொருள்களாகிய உபகிடதங்களை மொழிபெயர்க்க முன் வந்துள்ள சாஸ்திரியார் அவர்கள் எழுதும் பொருள்களை அன்பர்கள் ஊன்றிப்படிக்க வேண்டுகிறோம்.
[ப - 1.]

வாங்கமேகலி-என்பது சாந்தி

ஸ்ரீ ஸுப்ரஹ்மண்ய ஸ்வாமியை பிருமாவானவர் இவ்வாறுகேட்டார். “ஹே பகவானே! அக்ஷமாலையின் பேதம் விதி இவைகளை உபதேசித்தருள வேண்டும். அதின் லக்ஷணம் என்ன, பேதங்கள் என்ன, எவ்வளவு சூத்திரங்கள் எவ்விதம் கோப்பது, வர்ணங்கள் எவ்வளவு, எப்படிபிரதிஷ்டை செய்வது, அதன் அதிஷ்டான தேவதை எது, பலன் என்ன?”

ஸ்ரீ ஸுப்ரஹ்மண்யர் உபதேசித்த தாவது. பவழம், முத்து, ஸ்படிகம், சங்கு, வெள்ளி, ஸ்வர்ணம், சந்தனம், செம்மரம், கொட்டை இவைகளால் ஆகிய ருத்ராக்ஷங்கள் அகாராதிக்ஷகாராத வர்ணங்களின் ஆர்த்தமுள்ள முர்த்திகளுடன் சேர்ந்து மாகாத்மியத்தை யுடையவைகள். தங்கம், வெள்ளி, தாம்பரம் என்று மூன்று ஸூத்ரங்கள். அதன் த்வாரத்தில் தங்கம். அதன் வலதுபுறத்தில் வெள்ளி. அதன் இடது புறத்தில் தாம்பரம். அதன் முகத்தில் முகம். அதன் பின்

புறத்தில் பின்புறம். இவ்வாறு இருக்கும்படி கோக்க வேண்டும்.

அந்த அக்ஷத்தின் உள்ளேயிருக்கும் ஸூத்ரம் பிறும்மம். அதன் இடது புறத்திலுள்ளது வைஷ்ணவம். வலது புறத்திலுள்ளது சைவம். அதன்முகம் ஸாஸ்வதீ. அதன் வால் (பின்புறம்) காயத்ரீ. அதன் த்வாரம் வித்தை. அதன் முடிச்சு பிரகிருதி. உயிரொழுத்துக்கள் வெண்மையானவை. க-முதல் ம-வரையிலுள்ள 25 மெய் அக்ஷரங்கள் மஞ்சள் வர்ணமுள்ளவை. மற்றவை இரத்தவர்ணமுள்ளவை.

பிறகு அதை ஐந்து பசுக்களின் சரீரங்களாலும் பஞ்ச கவ்யங்களாலும் சோதனை செய்து சந்தனம் சேர்ந்த திர்த்தத்தால் அபிஷேகம் செய்வித்து பிறகு ஒங்காரத்தோடு தர்ப்பை கூர்ச்சத்தால் அபிஷேகம் செய்வித்து அஷ்ட கந்தங்களால் நன்கு மேல்பூசி நல்ல புஷ்பங்கள் நிறைந்த இடத்தில் வைத்து அக்ஷதை புஷ்பம் இவைகளால் பூஜித்து ஒவ்வொரு அக்ஷத்திலும் அகாரம் முதல் க்ஷகாரம் வரையிலுள்ள வர்ணங்களாக (அக்ஷரங்களாக) த்யானம் செய்யவேண்டும்.

* ஒம். அகார மிருத்யுவை ஜயிப்பவரே முதல் அக்ஷத்தில் (கொட்டையில்) ஸ்திரமாயிரும்.

ஆகார ஆகர்ஷண ஸ்வரூப (வச்யம் செய்யும் சக்தியுள்ளவரே.) எங்கும்

* ஒம் என்பதை ஒவ்வொரு அக்ஷத்தின் ஆகியிலும் சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டும்.

அக்ஷமாலி கோபநிஷத்

உரு

வியாபகரே இரண்டாவது அக்ஷத்தில் ஸ்திரமாயிரும்.

இகார புஷ்டியைக் கொடுப்பவரே கலகமற்றவரே மூன்றாவது அக்ஷத்தில் ஸ்திரமாயிரும்.

ஈகார வாக்கின் அதுக்ரஹத்தைக் கொடுப்பவரே நிர்மலரே நான்காவது அக்ஷத்தில் ஸ்திரமாயிரும்.

உகார ஸகல பலத்தையும் கொடுப்பவரே மிகவும் சிரோஷ்டமானவரே ஐந்தாவது அக்ஷத்தில் ஸ்திரமாயிரும்.

ஊகார உச்சாடனம் (துஷ்ட விஷயங்களை - விரட்டுதல்.) செய்பவரே, ஸஹிக்க முடியாதவரே ஆறாவது அக்ஷத்தில் ஸ்திரமாயிரும்.

ரு (ஃ) கார ஸம்க்ஷோபத்தை யுண்டாக்குகிறவரே, சஞ்சல ஸ்வபாவமுள்ளவரே ஏழாவது அக்ஷத்தில் ஸ்திரமாயிரும்.

ரு (ஃ) கார ஸம்மோஹனம் செய்பவரே பிரகாசம் உள்ளவரே எட்டாவது அக்ஷத்தில் ஸ்திரமாயிரும்.

லு (ஸ) காரத் வேஷத்தை யுண்டு பண்ணுகிறவரே ஸகலத்தையும்மறைப்பவரே ஒன்பதாவது அக்ஷத்தில் ஸ்திரமாயிரும்.

லு (ஸ) கார மோஹத்தைச் செய்பவரே பத்தாவது அக்ஷத்தில் ஸ்திரமாயிரும்.

ஏகார சர்வவச்யமும் செய்பவரே சுத்தஸத்வகுணம் உடையவரே பதினேராவது அக்ஷத்தில் ஸ்திரமாயிரும்.

ஐகார சுத்தஸாத்விகரே புருஷர்களை வச்யம் செய்பவரே பன்னிரண்டாவது அக்ஷத்தில் ஸ்திரமாயிரும்.

ஒகார ஸகல வாக்ஸ்வரூபியே நித்யம் சுத்தமானவரே பதினமூன்றாவது அக்ஷத்தில் ஸ்திரமாயிரும்.

ஒகார ஸகல வாக்ஸ்வரூபியே வச்யம் செய்பவரே சாந்தமானவரே பதினான்காவது அக்ஷத்தில் ஸ்திரமாயிரும்.

அம்கார யானை முதலியவைகளை வச்யம் செய்பவரே மோகன ஸ்வரூபியே பதினைந்தாவது அக்ஷத்தில் ஸ்திரமாயிரும்.

அ : கார மாணத்தை நாசம் செய்பவரே ருத்ராஸ்வரூபியே பதினேராவது அக்ஷத்தில் ஸ்திரமாயிரும்.

ககார ஸர்வ விஷயங்களையும் போக்கடிக்கிறவரே! மங்களம் கொடுப்பவரே பதினேழாவது அக்ஷத்தில் ஸ்திரமாயிரும்.

க(ங) கார ஸகலகலக்கம் உண்டாக்குகிறவரே வியாபகரே பதினெட்டாவது அக்ஷத்தில் ஸ்திரமாயிரும்.

க(ங) கார ஸகல இடையூறுகளையும் அடக்குகிறவரே மிகவும் சிரோஷ்டமானவரே பத்தொன்பதாவது அக்ஷத்தில் ஸ்திரமாயிரும்.

க(ங) கார நல்ல பாக்யத்தைக் கொடுப்பவரே ஸ்தம்பனம் செய்கிறவரே 20-வது அக்ஷத்தில் ஸ்திரமாயிரும்.

ஈகார ஸகல விஷயங்களையும் நாசம் செய்பவரே, உக்ரமானவரே 21-வது அக்ஷத்தில் ஸ்திரமாயிரும்.

சகார அபிசாரங்களை நாசம் செய்பவரே குரூர மானவரே 22 - வது அக்ஷத்தில் ஸ்திரமாயிரும்.

ச்ச (ஹ)கார பூதங்களை நாசம் செய்பவரே பயங்கரமானவரே 23-வது அக்ஷத்தில் ஸ்திரமாயிரும்.

ஜகார பிசாசு முதலியவைகளை நாசம் செய்பவரே அடக்க முடியாத

த, ப, ய, ச, என்னும் வர்க்கங்களின் ஆதி அக்ஷரங்களைச் சேர்த்தால் அப்போது 108 ஆகின்றது. ஸ்க்காரத்தை ஒரு முறை மேரு ஸ்தானத்தில் (நாபகமணி ஸ்தானத்தில்) சேர்க்க வேண்டும் என்பது கருத்து.

பிறகு பிரதக்ஷிணம்செய்து இவ்வுலகில் வசியம் முதலிய ஆறு கர்மங்களுக்குச் சாதகமாய் இருக்கும்படிக்கும் சிலாக்யமான மோக்ஷபதவியைக் கொடுப்பதற்குத் தகுதியாய் இருக்கும்படிக்கும் அக்ஷமாலையை இம்மந்திரங்களால் ஸ்தோத்திரம் செய்ய வேண்டும். 'பகவத்ஸ்வரூபமான அக்ஷமாலையே ஒம் உனக்கு நமஸ்காரம். நீ மந்திரங்களுக்கு மூலபூதமான அக்ஷரமயமாய் இருக்கின்றாய். ஸகலரையும் வசம் செய்வாயாக. ஸகலரையும் ஸ்தம்பனம் செய்வாயாக. உச்சாடனம் செய்வாயாக. மிருத்புவை ஜயிக்கும் ரூபமுள்ளவளே! ஸகலத்தையும் பிரகாசிக்கச் செய்பவளே! ஸகல உலகங்களையும் ரக்ஷிப்பவளே! ஸகல உலகங்களையும் ஜீவிக்கச் செய்பவளே! எல்லாவற்றையும் உண்டு பண்ணுகிறவளே! பகவிலும் இரவிலும் காரியங்களைச் செய்யும்படிச் செய்பவளே! நதிகள் தீவுகள் தேசார்

தரங்கள் லோகாரந்தரங்கள் இவைகளைத் தாண்டுகிறவளே! எப்போதும் பிரகாசித்துக் கொண்டிருக்கிறாய். எல்லாருடைய மனதிலும் வசிக்கின்றாய். பராருபிணி! உனக்கு நமஸ்காரம். பச்யந்தி ரூபிணி, மத்யமாருபிணி, வைகரீ ரூபிணி உனக்கு நமஸ்காரம். ஸகலத்தையும் ஸ்வரூபிணி, ஸகல வித்யா ஸ்வரூபிணி, ஸகல சக்தி ஸ்வரூபிணி, ஸர்வதேவதா ரூபிணி, வஸிஷ்ட முனிவரால் பூஜிக்கப்பட்டவளே, விச்வாமித்ரமஹரிஷியால் ஸேவிக்கப்பட்டவளே உனக்கு அநேக கோடி நமஸ்காரம். (இவ்வாறு பூஜித்து விட்டுப் பிறகு அக்ஷமாலையைத் தரித்துக் கொள்ள வேண்டும்.)

இவ்வுப நிஷத்தைக் காலையில் அத்யயனம் செய்தால் இரவில் செய்த பாபம் நிவர்த்தியாகும். மாலையில் படித்தால் பகலில் செய்த பாபம் போகும். காலையிலும் மாலையிலும் படிப்பவன் எவ்வளவு பாபமுள்ளவன் ஆனாலும் அவ்வளவும் நீங்கி மிகவும் பரிசுத்தனாகிறான். இவ்விதம் அக்ஷமாலையைக்கு ஜபிக்கப்பட்ட மந்திரங்களெல்லாம் அப்போதே உபாஸகனுக்கு ஸர்வ காரியஸித்திகளையும் உண்டாக்குகின்றன என்று ஸ்ரீ ஸுப்ரஹ்மணியர் பிரம்மாவுக்கு உபதேசம் செய்தார்.

பண்டைத் தமிழரின் சமயம்

[K. சோமசுந்தரம், B. A., தஞ்சை]

பழந்தமிழ் மக்களது சமய நிலைமையினையும், அதன் பார்த பெருக்கினையும்றிய நம் தமிழ் இலக்கிய நூல்களே இன்றியமையாதனவாய் இருக்கின்றன. வடநாட்டாரியர்கள் தம் நூதன மதத்தைத் தமிழ்மக்களிடம் புகுத்தி வைப்பதற்குப் பன்னெடு

நாட்களுக்கு முன்னரே தமிழ் மக்கள் கடவுள் வணக்கத்தினைக் கைக்கொண்டிருந்தனர். இவரது மதப்பற்று தனித்து சிறப்புற்று விளங்கும் தன்மைத்து. இவர்கள் முதன் முதலில் ஒளியுற்று விளங்கும் சூரியசந்திரராசிகளையும் வின் மீன்களையும் விசும்பினை

யும் கடவுளாகத் துணிந்து வணங்குபவர்கள். பின்னர் அவரம் முதலிய அவ்வகை யினத்தையே வழிபடுவாராயினர். இவ்வாவங்கள் அவரம் செய்யாது மக்கள் வாழும்பில்லங்களி னண்மையில் உலவித் திரிந்து கொண்டிருப்பதும், அவைகள் மக்களைத் தீண்டும் பொழுது அவர்களுக்கு யாதொரு விதமான இன்னல்கள் உண்டு பண்ணாது அவர்களை உடனே மரிக்கச் செய்வதுமாகிய இவ்வகை மகிமைகளை அவைகள் கைக்கொண்டிருப்பதால் * நம் தொல்குடியினர் மக்களது ஆன்மாவின் நாகங்கள் இழுத்துத் தம் மகத்தே வைத்துக் கொள்கின்றன எனவும் மற்றும் இடியின் சப்தமும் மின்னின் ஒளியும் கண்ட அவர்கள் உடனே இறத்தல் போன்று அருளாளியின் முன்னர் ஐம்புலன் அவாக் களாகிய அவர்கள் அடியுடன் அழிவுறும் எனவும்

* The serpent has been selected of all animals as the distinctive type or emblem of wisdom. Its silent gliding motion, its habit of making haunts near human households, like an animal easily domesticated and yet retaining its native fierceness, the remarkable effects of snake-bite where death almost immediately follows and yet without dismemberment, with little or no loss of blood and with hardly any perceptible mark of a wound making it appear as if the soul of a dead man had been drawn out by the serpent and dwelt in it: all these are phenomena calculated to impress the mind forcibly.

—Froude.

“ அஞ்சவரு மாயின் வெஞ்சினப் புயலே
றணங்குடை யாலின் ருத்தலை துமிய
சின்னகண் பன்ன நீண்மலை மிளிரக்
குன்றது வெறியு மாவம் போல ”

—புறம்-211.

உள்ள சிறந்த கொள்கைகளைக்கொண்டு அவைகள் தாம் கடவுளென அவைகளை வணங்கி வந்தனர். மற்றும் இவ்வாவங்கள் ஒவ்வோர் ஆட்டையில் தங்களைக் காத்துக் கொள்ளுவதற்காகத் தாங்களே ஏற்படுத்திக் கொண்ட ஒரு வெள்ளிய சட்டையினை உரித்துக் கொண்டு புதியதை நாடியதினால் இவைகளை வணங்கும் பழந்தமிழ் மக்களிலொரு குழுவினராகிய நாகர்கள் [முரஞ்சியூர் முடிநாகராயர்] தங்களுடல் அவரத்தின் கழிந்த ஆடையெனவுன்னி ஆன்மாவிற்கு அழிவில்லையென்றும் மறு பிறப்புண்டென்றும் நம்பியிருந்தனர்.*

உருவ வழிபாட்டினும் அருவவழி பாடே நனிசிறந்ததெனத் தமிழகத்துச் சான்றோர்கள் கடவுளை அருவ வணக்கமாகவே வணங்கினர்.

‘ கொடிநிலை கத்தழி வள்ளி யென்ற
வடுகிக்கு சிறப்பின் முதலன மூன்றும்
கடவுள் வாழ்த்தொடு கண்ணிய வருமே ’
—தொல் - பொருள் அஅ.

என்பது தொல்காப்பியம். கொடிநிலை யென்பது ‘ வெஞ்சுடர் மண்

* ‘ The snake throughout the East is the symbol of knowledge and immortality. The serpent with his tail in his mouth (an ancient persian symbol) represented the circle of eternity. The serpent in annually shedding its skin was supposed to renew its life for ever. This casting off the slough is regarded as an emblem of resurrection and immortality.’

—Froude.

டிஸம்.' 'பொய்தீர் உலகம் எடுத்த கோடியிசை மையறு மண்டிலம் வேட்டனள்' என்பது கவித்தொகை. ஈங்கு 'கொடி' பென்பது கிழக்குத் திசையிற்றேன்றும் வெஞ்சுடர் மண்டிலத்துக் கதிரொளியைக் குறிக்கும். ஞாயிறு உலகினிருளை நீக்குகின்றான். அஃதேபோன்று அக இருளை நீக்கும் வன்மையும் அவனுக்குண்டென ஞாயிற்றைக் கடவுளாக வோர்ந்து தொழுதனர் நம் பண்டைத் தமிழர்.

'உலக முவப்ப வலனெர்பு திரிதரு பலர் புகழ் ஞாயிறு கடற்கண்டாங்கு'
—திருமுருகாற்றுப்படை.

'ஞாயிறு போற்றுகும் ஞாயிறு போற்றுகும் காவிரி கடன் திகிரிபோற் பொற்கோட்டு மேறுவலத் திரிதலால்'—சீலப்பதிகாரம்.

மதுரை ஆசிரியர் பாரத்துவாசி நச்சினர்க்கினியர் கந்தழி யென்பதனைப் பற்றி பின்வருமாறே கூறியுள்ளார். 'கந்தழியாவது ஒரு பற்றுமற்று அருவாய்த் தானே நிற்குந் தத்துவங் கடந்தபொருள்' அது

'சார்பிறை நேன்றது தானருவா யெப்பொருட்டுஞ் சார்பெனின் நெஞ்ஞான்று மின்பத் தகைத்தரோ வாய்மொழியான் மெய்யான் மனத்தான் அறிவிறந்த தாய்மையதா மைதீர் சுடர்' என்பதாம்.

இதனை 'உற்றவாக்கையின்று பொருண்மல ரெழுதரு நாற்றம்போற், பற்ற லாவதோர் நிலையிலாப் பரம் பொருள்' என அதனை உணர்ந்து கூறியவாற்றா னுணர்க. இதனால் 'கந்தழி எனப்படுங் கடவுள் சித்து, ஈடம் எனும் இருவகை யுலகினுள்ளும் ஒன்

றாய் இவை தம்மையெல்லாம் முற்றும் வியாபித்துக் கொண்டு எவ்வகைப் பற்றுமின்றி நிலைபெறும் பேரின்ப நிலையமென்பது பெற்றும்! தொல் காப்பிய காலத்து முன்னரேயுள்ள பண்டைத் தமிழர் கடவுளை 'உலகத் தின் உள்ளும் புறம்புமாய் நின்று அறிய வல்லதை அறிவித்தும் அசைய வல்லதை அசைவித்தும் பேரொளிப் பிழம்பாய் அருவாய், அறிவாய் இன்பமாய் விளங்குபவ' முழுமுதற் கடவுள் என அபிப்பிராயப்பட்டு பற்றற்ற தனிப்பொருள் அம் முழுமுதற் கடவுளென ஆராய்ந்து கொண்டார்கள். 'வள்ளி' என்பது தண்கதிர் மண்டிலமாகிய சந்திரனைக் குறிப்பது. இதனையும் கடவுளெனப் பழந்தமிழர் துணிந்து கோடற்கு,

'தேய்த லுண்மையும் பெருக லுண்மையு மாய்த லுண்மையும் பிறத்த லுண்மையு மறியா தோரையு மறியக் காட்டித் தீங்கட் புத்தே டிருதரு முலகத்து'
—புறம் - 27.

'மாய்தலும் பிறத்தலும் வளர்ந்து வீங்கலுந் தேய்தலு முடைமையைத் திங்கள் [செப்புமால்]'
—சீவக சிந்தாமணி.

என்பன சான்றுகளாம்.

பண்டைத் தமிழ்ப் பேராசிரியர் காலத்தமிழர், அடவியில் உலகி, கான வர்க்குத் துன்புறுத்துமாறு அலைந்து கொண்டிருக்கும் புனி முதலிய கொடிய மிருகங்களைக் கொன்றும், போர்முகத் தே பகைவர்களை வென்று குடிகளுக்கு யாதொரு தீங்குருவண்ணம் ஒம்பும் குணமுடைய வாகைமாலை புனைந்த வீரர்களையும் கடவுளெனக் கருதி அவர்களைக் குறித்து 'நடுகல்லை' நாட்டி சிவந்த பூமாலையினையும் பிணியையும் குட்டி, பெருவிழா செய்து வணங்கி

வந்தனர் (Hero-worship). இது ஈண்டு வரும் வரிகளால் ஒரு சிறிது விளக்கப் பட்டது.

'காட்சி கால்கோள் நீர்ப்படை நடுகல் சீர்த்தரு மாயிற் பெரும்படை வாழ்த்தல் [என்ற இருமூன்று வகையிற் கல்வெட்டு புணர்] —தொல்காப்பியம்.

'கல்லமர் கடத்த னாணுடை மறவர் பெயரும் பீடம் எழுதி அதர்தொறும் பீலி சூட்டிய பிறங்கு நிலைநடுகல்—அகம்.

'பாலுடை மருங்கிற் பதக்கை சேர்த்தி மால்வருத்து தொடுத்த செம்பூல் கண்ணியொ டனியற்பீலி சூட்டிப் பெயர் பொறித் தீனி நட்பனரே கல்லம்'—புறம்.

"உம்பர்கட்காக"

[சி. குப்புச்சாமி முதலியார்]

"உம்பர்கட் காசே ஒழிவற நிறைந்த யோகமே பூற்றையேன் நனக்கு வம்பெனப் பழுத்து என்குடி முழுதாண்டு வாழ்வற வாழ்வித்த மருந்தே செம்பொருட் டெனவே சீருடைக்கழலே செவ்வமே சிவபெரு மானே எம்பொருட் டெனினச் சிக்கெனப் [யே" பிடித்தேன் எங்கெழுந்தருளுவதின்

மானே - சிவபெருமானென்னும் திருநாமமுடையானே, எம்பொருட்டு-என் நன்மையின் பொருட்டு, உன்னை-தேவரீரை, சிக்கென - உறுதியாக, பிடித்தேன் - பற்றினேன், இனி-இனிமேல், எங்கு-எவ்விடத்து, எழுந்தருளுவது - செல்வது? (எ - று.) ஏ - அசை.

(இ-ள்.) உம்பர்கட்கு-தேவர்கட்கு, அரசே - தலைவனே, ஒழிவு-ஒழிதல், அற - இல்லாது, நிறைந்த - நிறைவு பெற்ற, யோகமே - யோக மயமா யிருப்பவனே, ஊற்றையேன்நனக்கு - அழுக்கு மெய்கொண்ட எனக்கு, வம்பு எனப் பழுத்து - பருவமல்லாத காலத்தில் தோன்றி, என் குடி முழுதும் - என் குடியிலுள்ள எல்லோரையும், ஆண்டு - அடிமைகொண்டு, வாழ்வற - பிறப்பினின்றும் நீங்க, வாழ்வித்த - தேவரீர் திருவடியில் வாழச் செய்த, மருந்தே - அமுதம் போன்றவனே, செம்பொருள் துணிவே-செம்பொருள் இதுவேயெனத்துணிவதற்கு இடமானவனே, சீருடைக்கழலே - சிறப்பினைமுடைய திருவடியை யுடையானே, செவ்வமே - நிலையாயுள்ள செவ்வமா யிருப்பவனே, சிவபெரு

(வி-ரை.) பிடித்தப் பத்தின் முதற் செய்யுளாகிய இத்திருவாசகத்தைச் சிறிது ஆராய்வாம். சமய குரவராகிய மணிவாசகப் பெருந்தகை "பற்றுக் பற்றற்றான் பற்றினை" என்னும் திருவாக்கின் வண்ணம், இறைவன் திருவடியைத் தாம் பற்றியின்ற தகுதியை உலகோர்க்கு அறிவிப்பான் கருதி முன்னால் அவ்விறைவன் இவ்வித தகுதியுடையான் என்று அறிவிப்பார், "உம்பர்கட் காசே" என விளித்தனர். ஏனெனில் அவனொடு ஒப்பாரும் அவனினும் மிக்காரு மில்லையாதலால் அவ்விதம் கூறினார் என்க. அது என்னையோவெனின்,

"சிவஞ் சத்தி நாதம்

விந்து சதாசிவன் நிகழ்மீச னுவந்தரு னுருத்திரன் றுன் மாலய னென்றி னென்றாய்

பவந்தரு மருவ னாலி
குருவன லுபய மொன்று
பவந்தரு பேதமே
நாதனே ஸுப்ப னென்பர்”

என்ற இச்சிவஞான சித்தியார் திரு விருத்தத்தின்படி, சிவம், சத்தி, நாதம், விந்து, சதாசிவம், மகேசன், உருத்திரன், மால், அயன் என்கின்ற ஒன்பது பேதங்களாக இறைவன் ஒரு வனே நடிக்கின்றன. அதனால், அவ்வித தகுதியுடையானே முதல்வன் என்பார், “உம்பர்கட்காசே” என்றனர்.

இனி, உலகத்து நித்தியமாயுள்ள பொருளை யாய்ந்துணர் வேண்டுவோர் தியானிப்பதற் குரிய தியானமாயும், கூடுதற்குரிய கூட்ட மாயும், ஒர்ந்து உணருவதற்குரிய உபாயமாயும், உயர்ந்த பொருள்களுக்குக் கெல்லாம் உயர்ந்த பொருளாய் மிருப்பது இப்பொருள் என்பார், “ஒழிவற நிறைந்த யோக மே” என்றார். இவ்வித பெரிய தகுதியுடையார் தம்மைவந்து ஆண்டது மிகுதியும் விரைந்த யென்பார், “ஊற்றையேன் றனக்கு” என்றனர். தாம் இருவித பற்றுமற்று ஆண்டவன் திருவடியையே பற்றி நிற்பவ ராயினும் வீணைய மானுடர் இயல்பில் நிற்பார் போல், “ஊற்றையேன்” என்றார். முற்றத்தறந்த முழுஞானியரும் இவ்விதம் தம்மை யிழித்துக் கூறுவது இயல்பு என்பதை, “அழுக்கு மெய் கொடுன் திருவடியடைந்தேன்” என்றும் மற்றோர் சமய குரவராகிய சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் திருவாக்கா னும் உணர்தல் கடும்.

இனி, தாம் அநிதீவிர பக்குவ நிலையையடைந்தவராயிருந்தும் தாம் பக்குவரல்லர் என்றும், பக்குவரல்லாத

தமக்கு இறைவன் அருள் செய்தனர் என்றுகூறுவார்போன்று, “வம்பெனப் பழுத்து” என்றார். “வம்பெனப் பழுத்து” என்னுஞ் சொற்களை உலக வழக்கின்மேல் வைத்து ஒதினாராயினர். அது எவ்வித மெனின், கார்காலத்துக் காய்க்கும் மாங்கனியைப் பருவ மல்லாத காலத்துக் காய்த்ததொரு காய் என்னும் குறிப்பினை யுணர்த்த உலகோர், “வம்புக்காய்” என்றனர். அவ்வழக்கைக் குறிப்பிப்பான் பொருட்டு நம் குரு சிகாமணி, “வம்பெனப் பழுத்து” என விதந்தனர். இவ்விதம் தன்னளவில் மாத்திரம் நில்லாது தன் குடித் தோன்றினாராயுள்ள எல்லோர்க்கும் ஆளுந் தகைமையுடைய இறைவனையினான் என்பது போதா, “என்குடி முழுதாண்டு” என்றனர்.

இவ்விதம் ஆண்டமையால் மறுபடியும் மண்ணுலகத்தி வந்து பிறவாத “வாழ்நாள் வழியடைக்குங்கல்” ஆயிற்று என்பார் “வாழ்வற” என்றும், எல்லா உலகிற்கும் மேலாய வீட்டுலகின்கண் இனி வாழும்படிச் செய்தார் என்பது போதா, “வாழ்வித்த” என்றும், பிறவி யென்னும் பெரும் பிணியைத் தீர்ப்பதற்கு இதனினும் ஒரு மருந்து இல்லையென்பார், “மருந்தே” என்றும் கூறினர்.

உலகத்துப் பொருள்கள் பல உளவாயினும் அழிந்துபடாது அடைந்தோர் பலரையும் பிறவியென்னும் பேதைமை நீங்கும்படி, “சிறந்துள்ள செம்பொருள் வேறென்றில்லை இதுவே யாகும்” என்று அறுதியிட்டுக்கூறுவார், “செம்பொருட்டுணிவே” என்றனர். இத் திருவாசகத்து எழுந்த செம்

பொருள் என்பதனைப் பெருநாவல ராகிய பொது னாலாரும்,

“பிறப்பென்னும் பேதைமை நீங்கச் சிறப் பென்னும் செம்பொருள் காண்ப தறிவு”

என்று தமது அருமைத் திருவாக் கால் இறைவனைச் செம்பொருள் எனக் கூறினார். எல்லா உலகத்தும் உள் ளார் கழலைப் போற்றுவது “புனை” யாகாது. இத்திருவடியே பிறவியென் னும் பெருங்கடல் நீந்தி முத்தியென் னும் கரை சேருவதற்குரிய தெப்ப மாகுமென்பார், “சீருடைக்கழலை” என்றனர். ஆயின் உலகத்துச் செல்வத்தை யடைந்தார் அறத்தையும் இன்பத்தையும் அடைதல் கடும் என்று உபசரித்துக் கூறினும், அச்செல்வம் அழிதன் மாலைத்தாகிய செல்வமென் றும், என்றும் ஒழிதலில்லாத இன்பமாகிய வீட்டின்பத்தைத் தருவது இச்செல்வமே யென்பார், “செல்வமே” என்றும், உம்பர்கட்காசாகிய இவனுக்கு உரியதோர் திருப்பெயர் இதுவென்று கூறுவார், “சிவபெருமானே” என்றும் அருள் செய்தனர்.

அன்றியும் இவ்விதம் பெரியதோர் தகுதி வாய்ந்தவராகிய தேவரீரைப் புல் முதலாகச் சொல்லப்பட்ட பிறவி கள் தோறும் உழன்று நிலைபெற எண்ணிய யான் பற்றுவான்பொருட்டு பற்றினெனென்பார், “எம் பொருட்டு” என்றனர். பற்றைய யறுப்பதற்குப் பற்றற்றவனையே பற்றுதல் வேண்டுமாதலால், “உன்னை” என்றனர். அவ்விதம் பற்றுதலிலும் தூய்மை கொண்ட மனதுடன் உறுதியாகப் பற்றுதல் வேண்டு மென்பார், “சிக் கெனப் பிடித்தேன்” என்றார். ஒரு முறை ஆண்டவன் திருவடியை அடைந்தார் மறுபடியும் அத்திருவடியை அகல்வதற்கில்லை யென்பார், “எங்கெழுந் தருளுவது இனியே” என்றனர்.

இவ்விதம் அருட் பெருந்தகை யாகிய மணிவாசகப் பெருந்தகை உலகத்து உள்ள ஆன்மாக்களுக்கு முத்திப்பேறு இதுவாகும்; அதில் உண்டாகும் இன்பம் இதுவாகும் என்று உணர்த்திய பிடித்த பத்து என்னும் செய்யுட்களில் முதற் செய்யுளில் ஒரு சிறிது சிற்றறிவுக் கெட்டிய வண்ணம் கண்டு மகிழ்வதற்காயிற்று.

அறம் பொரு ளின்பம் வீடு

[R. M. அண்ணாமலை செட்டியார்]

மா:—அறவழி நிற்கும் ஐயனே! அறம், பொருள், இன்பம், வீடு என்னும் நான்கும் மக்கட்கு உறுதியாகக் கும் பொருளென்பதாக முன்னர்க் கூறியதை மனத்திற்கொண்டேன். ஆதலால் அவற்றைப்பற்றி ஒரு விரிவுரை நிகழ்த்த வேண்டுகின்றேன்.

குரு:—அன்பனே! உன் மனப் படியே முறையாக நிகழ்த்துவாம். கேட்

பாபாக. முதலாவதாக இருப்பது அறமல்லவா; அறமானது வீணப் பொருளும் இன்பமும் போலன்றி இம்மை, மறுமை, வீடு என்னும் மூன்றையும் பயத்தலால் அவற்றின் வலியுடைத்தென்பது பெற்றும். இதனாலன்றோ “அறஞ்செய விரும்பு” என்னும் முதுமொழியும் எழலாயிற்று. எழுவகைப் பிறப்பினுள்ளும் மாறு

தடிகளருளிய திருவாக்கும் வலியுறுத் துவதாரும். இவ்வுண்மையைக் காண மாட்டாமல் அறநெறிக்கு மாறுபட்ட மதநெறி புருத்த அம்மற நெறியின் பயனாகிய துன்பத்தை யதபவிக்குங் கால் மறநெறி பொருளிய தம்மை நோவாது அநியாயமாகக் கருணைமூர்த் தியர்க்கிய கடவுளையொன்று வீணே எரி வாய் நிரயத்திற் காளாகின்றனர். கட வுனை நோவதாற் பயன் என்னை? அரிசி யிடாமற் பாணியை யடுப்பிலேவைத்து எரிமுட்டினால் வெறும்பாணை மேலே பொங்குமோ? பொங்காது. அது போல அறமாகிய நல்வினையை முன் னர் செய்யாதபோது இப்போது இன் பத்தைப் பெறுதல் கூடுமோ? கூடா தன்றோ! ஆதலால் அன்பனே! அற மானது மறந்தும்கைவிடற்பாலதன்று. மறப்பின், அதைப்போல துன்பத் தைப் பயக்கவல்லது வேறொன்று மின் றெனக் கண்டா மாதலின் அறஞ்செய் வது நமது கடமை யென்று கொள்ளத் தக்கது.

மா :—தாங்களிதுகாறுங் கூறியவாற் றால் அறமானது இம்மை, மறுமை, வீடுமெனும் மூன்றினையும் பயக்க வல்லதென்பதைச் சாதிக்குமுகத்தால் மக்கட்கு உறுதிபயக்கும் பொருளென் பது பெறப்பட்டது. இனிப் பொரு ளைப் பற்றி ஒரு விரிவுரை நிகழ்த்த வேண்டுகின்றேன்.

குரு :—பொருளாவது மாணிக்கம், தங்கம், வெள்ளி, நெல் முதலியனவா கும். இது மேற்கூறிய அறத்தைச் செய்தற்கும் இன்பத்தைப் பெறுதற் கும் துணையாக வேண்டப் படுவதால் இம்மைக்கும் மறுமைக்கும் பயனு டைத் தென்பது பெற்றும். எனவே மக்கட்கு உறுதிபயக்கும் பொருள்கள்

ளில் இப்பொருளும் ஒன்றாகும். இதன லன்றோ,

“பொருளினர்க் கின்பயில்லை
புண்ணிய மில்லையென்று
மருவிய கீர்த்தியில்லை
மைத்தரிற் பெருமையில்கை
கருதிய கருமயில்லை
கதிபெற வழியுமில்லை
பெருகின் தனிற்சஞ்சார்ப்
பிரோதமாய்த் திரிகுவாரே”

என்றார் ஒரு பெரியார்.

அன்றியும் உலகத்தைப் பொருளாகக் கொள்ளாத பெரியார் முனிவர். உலகத்தைப் பொருளாகக் கொண்ட பெரியார் அரசர். இவ்விருவரும் தாங்கள் நினைத்த காரியங்களை யெல் லாம் முடிக்க வேண்டுமாயின் பொருள் வேண்டியது இன்றியமையாததாகும். எவ்வாறெனில் முனிவரது விருப்பம் பேரின்பப் பெருவாழ்விலே. அவ்வாழ் வைத் தாவல்லது தவம். அத்தவத் தைச் செய்தற்கு உடலோடுபிரிந் தல் வேண்டும். அவ்வுடலோடு கூடி உயிர் நிற்கற்கு வேண்டப்படுவது ஆகாரம். அவ்வாகாரத்தைப் பெறு தற்கு வேண்டப் படுவது பொருள். எனவே பொருளிருந்தா லன்றி முனி வர் தாம் விரும்பும் பேரின்பப் பெரு வாழ்வைப் பெற முடியாதென்பதைப் பெற்றும்.

இவ்வாறு உலகத்தைப் பொருளாகக் கொள்ளாத முனிவர்க்குங்கூட பொருள் இன்றியமையாது வேண்டப் படுமானால், உலகத்தைப் பொருளாகக் கொண்ட அரசனுக்கும் ஏனைக் குறுகட் கும் பொருள் இன்றியமையாது வேண்டப்படு மென்பதைச் சொல்ல வும் வேண்டுமோ! சொல்லாமலே யமையும். இக்கருத்துப்பற்றி யன்றோ

இருபத்து நான்காம் ஆண்டு விழா

வேண்டிய வயது” என்பதைப் பற்றிப் பேசியபோது மக்கள் வாழ்க்கைக்குரிய எல்லா அறிவு வகைகளையும் கிரம்ப, தன்னகத்தே கொண்டு மிளிர்வது தேவராக் கனஞ்சியம் என்றும் அதைப் பிறந்தது முதல் இறுதி வரையில் இடைவிடாது பயில வேண்டு மென்றும் கூறினர்.

பின்பு, திருநிறைச்செல்வி E. T. இரா ஜேஸ்வரி அம்மாள், பி. ஏ., “இயற்கைத் தத்துவ னாலும் சைவ சமயமும்” என்ற பொருள் பற்றி, மேனாட்டறிஞர் சமீபத்தில் ஆராய்ந்து கண்ட அணுசாத்திர உண்மை களைத் திருவாசகத்தில் திருவண்டப் பகுதியி லுள்ள மணிவாசகரது பாடல்களில் காணலா மென்றும், திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள், “மாதர்பிறைக் கண்ணியானே” என்று பாடிய பாடல்களில் சத்திசிவ மிரண்டும் உடனுறைந் தியங்கும் பெற்றியை நோக்கி னால்—காரிய அணுக்கள் காண அணுக்கள் இயங்கும் நிலையைப் பெளதிக ஆராய்ச்சி யாளர் கூறும் உண்மையை அப்பாடல்கள் தெரிவிக்கின்றன வென்றும் கூறி, திரிபுரத் தை எரித்த கதை வரலாற்றால், ‘ஒளியால் கொல்லலாம்’ என்ற (X-Ray) உண்மை யை நன்கு விளக்கியும், கடவுள் சோதனையம், னாதமயம் என்று சைவ னூல்கள் கூறுவதை ஒளிதூல் ஒலி வல்லார் முடிபுகளை ஒட்டி விளக்கியும், அவ்வப்போது பலகையில் வரி வடிவங்கள் வாயிலாகத் தெளிவித்தும், சந்தா மூர்த்தி நாயனார் பாடிய,

“நாதனை நாதத்தின்ஒசை உளானே”

என்ற தேவாரப் பாடல்களில் சிலவற்றைப் பண்ணுடன் பாடியும், அவையை அகமகிழ் வித்து அறிவைப் பெருக்கினார். (இச்சொற் பொழிவு பின்னர் வெளிவரும்.)

பிறகு திரு. அ. மு. சாவண முதலியார் ‘அரசும் கண்டும்’ என்ற பொருள்பற்றி, திரு ஞான சம்பந்தர் திருநாவுக்கரசு சுவாமிகளை அப்பராகக் கொண்டு உறவாடிய நுட்பங்களை யும், சொற்கோவும் தோணிபுரத் தோன்றலை “பிள்ளாய” என அழைக்க நேர்ந்த சந்தர்ப்பத் தையும் மிக விரிவாக விளக்கினார்.

பிறகு, திரு. அ. முத்தைய பிள்ளை பி. ஏ., பி. எல்., சிவஞான போதமும் திருக்

குறளும் என்ற பொருள்பற்றிப் பேசுகையில் திருக்குறளின் கருத்தே சைவ சித்தாந் தத்தின் கருத்தெனவும், சிவஞான போதத் தில் உள்ள கஉ ருத்திரங்களிலுள்ள சைவ சமயஉண்மைகளைத் திருக்குறளில் காணலாம் என்றும், இருபெரும். நூல்களிலுள்ள ஒற் றமைப் பகுதிகள் இவை என்றும் எடுத்த னாரத்தனர்.

பின்பு, சென்னை உயர்தர கீதிமன்றவழக்கறி ஞர் திரு. பா. கந்தசாமிமன் பி. ஏ., பி. எல்.

“முன்னைப்பழம் பொருட்டும்
முன்னைப் பழம்பொருளே
பின்னைப் புதுமைக்கும்
பேர்த்துமப் பெற்றியினே”

என்ற மணிவாசகப் பெருமானருளிய பாடல் களினதிகளைப் பீடிகையாகக்கொண்டு பேசு கையில் கடவுளே எல்லாவற்றிற்கும் ஆதி யாகையின் அதுவேஎல்லாவற்றிற்கும் பழைய முழுமுதற் பொருளாய் விளங்குவதெப்படி யென்றும் கடவுளே மனிதனுணர்விற்கும் ஆராய்ச்சிக்கும் முடிவில் தோன்றும் புதுமை யாக விளங்குவார் என்றும் விளக்கி, இனி நாம் முடிவில் பெறப்படும புதுமையான இன்பம் இறையின்பமே யானதால் இவ் விறைவனே எப்புதுமைக்கும் புதுமையான பொருளெனவும், இப்புதிய உண்மையை உலகுக்கெடுத்துரைக்கும் கடமை இந்நி யகுக்கும் அவர்களிலேயும் சைவருக்கும் உண்டாகையால் சைவத்தை உலகெலாம் பரப்பச் சைவமக்கள் உழைக்க வேண்டு மெனவும் கூறி, ஆழ்ந்த கருத்துக்களுடனும், சமயப் பற்றுண்டாகுமாறு ஊக்கத்துடனும் பேசி முடித்தனர்.

இரண்டாம் நாள் பிற்பகல் மீண்டும் சபை கூடிற்று. அப்போது திரு. C. S. இராஜா பிள்ளை “சோன் செங்குட்டுவன்” என் பதைப்பற்றிப் பேசுகையில், செங்குட்டுவன் னர் ஆற்றல்மிக்க அரசனா யிருந்ததும்ன்றி, தெய்வபக்தி மிகுந்த தன் போகத்தைத் துறந்து னர் ஆலயத்திருந்தவன் என்பதை நன்கு விளக்கினார்.

பிறகு, திரு. வை. கந்தசாமி முதலியார் “சிவன் செயலும் சீவன் செயலும்” என்

தடிகளருளிய திருவாக்கும்! இன்ப துவதாரும் இவ்வுண்மை பேரின்ப மாட்டாமல் அறநெறிக்கும். பேரின் மறநெறி புருந்து அடன்னுந் தலைப் பபனாகிய துன்பச் சூறப்பட்ட கால் மறநெறி அணற்கண்டும் செவி நோவாது அநியவாலுண்டும் மூக்கால் திபர்கிய கடய்யாற்றீண்டியும் அதுப வாய் நிரய இன்பமாகும். அதாவது வுளை நேதில் அழகான பொருளைக் கிடாடின்புறுதலுண்டு. இன்னொரு எரிபுதில் இனிய வொலியைக்கேட் டெபுறுதலுண்டு. வேறொரு காலத் லே அறுசுவை யுணவை யுண்டு இன் புறுதலுண்டு. மற்றொரு காலத் தில் நறுமணங் கமழும் பொருளை முகந்தின்புறுதலுண்டு. இன்னுமொரு காலத்தில் மெல்லிய பொருளை மெய் யாற்றொட் டின்புறுதலுண்டு. இவ் வாறு வேறு வேறு காலங்களில் வேறு வேறு பொருள்களால் அதுபவிக்கப் படுவன ஒரே காலத்தில் உருவுந்திரு வும் பருவமுங் குலமுங் குணனு மன் பும் முதலியவற்றற்றம்முளொப்புமை புடைய தலைமகன் தலைமகளோடு கூடி ரபவிக்கு மின்பமே சிறப்பாகச் சிற் ற்படுமென்று கூறப்படும். இன்பமே 'சாரூபமாகவுடைய இறைவன் இச் சிற்றின்பத்தை உயிர்கட்கு அருளின மைக்குக் காரண மென்னையெனின் ஆணவ மலத்தால் கட்டுண்டு கிடக் கும் உயிர்கட்குக் கருணையினாலே தது, காரண, புவன போகங்களைக் கொடுக்க வும், அவ்வுயிர்கள் அறிவு, இச்சை, செயல்கள் சிறிது விளங்கப்பெற்று தாம் துன்பத்தி னின்றும் விடுபட்டு இன்பத்தைப் பெறுதற் குரியவர்க ளெனத் தெளிந்து மேன்மேலும் இன் னுண்டு சேர்ந்திருக்க முடியாதென்பது பத்தையே பெறுதற்குரிய வழி

முயல்கின்றன. அம்முயற்சியால் இறு தியில் இவ்வுலகம் நிலைபெறப் பொரு ளாக இருப்பதால் இங்குபவிக்கப் பெறும் இன்பமும் நிலைபெறு தொழி கின்றது என்று மெய்யுணர்ச்சி கை வரப்பெற்று நிலைபெறுதைய இறை வீனே டிரண்டறக் கலந்ததுபவிக்கும் பேரின்பப் பெரு வாழ்வைப் பெற முயற்சிக்கும். எனவே பேரின்பத் தைப் பெறுதற்குச் சிற்றின்பமும் வழியாக இருப்பதால் இச்சிற்றின்ப மானது உயிர்க்கு உறுதி பயக்கும் பொருளென்பதாகப் பெற்றும். இனி வீடாவது விடுபட்ட இடம், எவற்றி னின்றும் விடுபட்ட இடமென்னின் ஆணவம், கன்மம், மாயையாகிய பாசத்தினின்றும் விடுபட்ட இடம். எப்படி தொழிற்றுறையினின்றும் விடு பட்டு நிலைபெறுத இன்பத்தைப் பெறு தற்குரிய இடத்திற்கு வீடு என்று சொல்லப் படுகின்றதோ, அப்படியே பாசத்தினின்றும் விடுபட்ட இடத் திற்கு வீடு என்று சொல்லப்படும். ஈண்டு வீட்டைதலாவது எங்கும் நிறைந்த கடவுளோ டிரண்டறக் கலத் தல். எல்லாவற்றினும் முடிந்த நிலை இதுவேயாகும்.

இந்நிலை பெறும் பொருட்டே எல் லாம்வல்ல இறைவன் ஆன்மாக்கள் பாற்கொண்ட பெருங் கருணையால் படைத்தல், காத்தல், அழித்தல், மறைத்தல், அருளலாகிய ஐந்தொழிலை நடாத்துகின்றார். இனி இந்நிலையே முடிந்த நிலை யென்பது எவ்வாறு பெறப்படுமெனின் ஒரு சிறிது கூறு வாம். கேட்பாயாக. எக்காலத்தும் இரண்டு மாறுபட்ட பொருள்கள் இரண்டு சேர்ந்திருக்க முடியாதென்பது பத்தையே பெறுதற்குரிய வழி

